

Technická univerzita v Liberci

FAKULTA PŘÍRODOVĚDNĚ-HUMANITNÍ A PEDAGOGICKÁ

Katedra: Katedra tělesné výchovy

Studijní program: Ekonomika a management

Studijní obor: Sportovní management

**Organizace Českého poháru ve freestyle
snowboardingu ve Špindlerově Mlýně 2013**

**Organization of the Czech National Cup in Freestyle Snowboarding
in Špindlerův Mlýn 2013**

Bakalářská práce: 14-FP-KTV-484

Autor:

Podpis:

Jan Koukol

Vedoucí práce: PaedDr. Lada Čuříková, Ph.D.

Konzultant:

Počet

stran	Grafů	obrázků	tabulek	pramenů	příloh
62	-	10	5	8	-

V Liberci dne:

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická
Akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jan Koukol**
Osobní číslo: **P09000659**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Management sportovní**
Název tématu: **Organizace Českého poháru ve freestyle snowboardingu ve Špindlerově mlýně 2013**
Zadávající katedra: **Katedra tělesné výchovy**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Vypracování rozborů a podkladů pro úspěšnou organizaci závodů Českého poháru ve freestyle snowboardingu 2013 ve Špindlerově mlýně. A to včetně naplánování přípravné a realizační fáze, personálního a materiálního zajištění a rozpočtu akce, sestaveného na základě její ekonomické analýzy.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

ČÁSLAVOVÁ, E. Management a marketing sportu. Praha: Olympia, 2009. ISBN 8073761505.

LOUKA, O. Snowboarding. Ústí nad Labem: Asociace českého snowboardingu, 2002. ISBN 807044438X.

VEČERKA, M. Freestyle snowboardnig. Brno: Computer Press, 2003. ISBN 802510091X.

Vedoucí bakalářské práce:

PaedDr. Lada Čuříková, Ph.D.

Katedra tělesné výchovy

Datum zadání bakalářské práce: **23. června 2012**

Termín odevzdání bakalářské práce: **26. dubna 2013**

doc. RNDr. Miroslav Brzezina, CSc.
děkan

PaedDr. Jindřich Martinec
vedoucí katedry

V Liberci dne 25. dubna 2012

Čestné prohlášení

Název práce: Organizace Českého poháru ve freestyle snowboardingu ve Špindlerově Mlýně 2013
Jméno a příjmení autora: Jan Koukol
Osobní číslo: P09000659

Byl jsem seznámen s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména § 60 – školní dílo.

Prohlašuji, že má bakalářská práce je ve smyslu autorského zákona výhradně mým autorským dílem.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Prohlašuji, že jsem do informačního systému STAG vložil elektronickou verzi mé bakalářské práce, která je identická s tištěnou verzí předkládanou k obhajobě, a uvedl jsem všechny systémem požadované informace pravdivě.

V Liberci dne: 13. 12. 2013

Jan Koukol

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucí mé bakalářské práce, paní PaedDr. Ladě Čuříkové, Ph.D., za její věcné rady, připomínky a celkovou trpělivost. Dále pak děkuji Mgr. Kláře Suchanové, Bc. Tomáši Tuzarovi a Dis. Jardovi Bočkovi a Ing.arch. Ivo Koukolovi za odborné konzultace a nezbytné informace, bez kterých bych svou práci nemohl úspěšně dokončit.

Anotace

Téma práce je „Organizace Českého poháru ve freestyle snowboardingu ve Špindlerově Mlýně 2013”, věnuje se vypracování podkladů a rozborů pro úspěšnou přípravu a uskutečnění snowboardového závodu jak po organizační, tak ekonomické stránce. Součástí praktické části práce je proto také vypracovaný rozpočet, analýza konkurence a SWOT analýza projektu. V teoretické části práce je popsán snowboarding jako celé sportovní odvětví, je nastíněna jeho historie, vývoj a současnost, je zde vysvětlena základní terminologie snowboardingu a charakterizovány snowboardové disciplíny. Zvláště podrobně je popsán freestyle snowboarding, jež je předmětem práce.

Klíčová slova: organizace, SWOT, freestyle snowboarding

Summary

The topic of the thesis - „Organization of the Czech National Cup in freestyle snowboarding in Špindlerův Mlýn 2013” - is about preparing organizational and economic data and analysis for successful organization of this snowboard competition. It also includes draft budget, analysis of competition and SWOT analysis. In the theoretical part of the thesis snowboarding is described as a sport sector. Thesis also contains history, development and contemporaneity, explanation of basic snowboard terminology as well as description of snowboard disciplines. Particularly the freestyle snowboarding is detailed as main theme of this thesis.

Key words: organization, SWOT, freestyle snowboarding

Obsah:

1.	Cíl práce	8
2.	Snowboarding	9
2.1.	Historie snowboardingu ve světě	9
2.2.	Historie snowboardingu v Československu a České republice	15
2.3.	Historie AČS a Českého poháru	18
2.4.	Snowboardové disciplíny	19
2.5.	Slovník snowboardové terminologie	23
3.	Freestyle snowboarding	25
3.1.	Freestyle snowboarding obecně	25
3.2.	Popis freestyle disciplín	25
3.3.	Snowpark	27
3.4.	Základní dovednosti a freestyle triky	33
3.5.	Způsob hodnocení při závodech ve slopestyle	36
4.	Projekt organizace závodu Českého poháru	38
4.1.	Záměr projektu	38
4.2.	Základní informace o akci	38
4.3.	Vypsání kategorií, systém hodnocení, rozhodčí	39
4.4.	Výběr lokality a její podmínky	40
4.5.	Harmonogram prací a akce	41
5.	Finanční plán	45
5.1.	Rozpočet	45
5.2.	Finanční potřeby - plán nákladů	45
5.3.	Finanční zdroje – plán výnosů a zdrojů	47
5.4.	Plán cash flow	49
6.	Analýza trhu	51
6.1.	SWOT analýza	51
6.2.	Analýza konkurenčních akcí v ČR a střední Evropě	52
7.	Realizace	54
7.1.	Technické zajištění	54
7.2.	Organizační zajištění	55
7.3.	Personální zajištění	56
7.4.	Marketing	56
7.5.	Rizika, jejich identifikace a možná řešení	58
7.6.	Právní forma akce a odpovědnost	59
7.7.	Vyhodnocení akce a vypořádání se s partnery	59
8.	Závěr	61
9.	Seznam literatury a zdrojů	62

ÚVOD

Téma své bakalářské práce jsem si nevybral náhodou - a je mi velice blízké, jelikož se od svého dětství freestyle snowboardingu aktivně věnuji a závodů Českého poháru jsem se nejedou jako soutěžící zúčastnil. Téma také odpovídá mému studijnímu oboru „sportovní management“.

Má bakalářská práce je rozdělena na část teoretickou a praktickou. V teoretické části se věnuji vzniku, historii a vývoji snowboardingu, a to jak v zahraničí, tak i v ČR. V této části podrobněji popíši zejména freestyle snowboarding, kterého se práce nejvíce týká.

V části praktické se věnuji problematice pořádání závodu ve freestyle snowboardingu. Prezentuji zde rozbor a podklady pro organizaci Českého poháru ve freestyle snowboardingu 2013 ve Špindlerově Mlýně, plán přípravné a realizační fáze, personální a materiální zajištění záměru a rovněž rozpočet akce.

V souvislosti s tématem této práce je nutno doplnit, že 9. ročník série závodů Českého poháru ve freestyle snowboardingu, pořádaný Asociací českého snowboardingu v roce 2012, byl prozatím ročníkem posledním. V závěru roku 2012, tedy v průběhu přípravy dalšího ročníku, totiž Asociace českého snowboardingu přišla kvůli smluvním neshodám o generálního sponzora Českého poháru a vzhledem k časové tísní již nebylo možné pro ročník 2013 nalézt jiného generálního sponzora. Asociace proto na své valné hromadě konané dne 6. 12. 2012 rozhodla, že Český pohár ve freestyle snowboardingu 2013 bude zrušen. Tato práce tedy neměla možnost srovnání s přípravou a parametry skutečné sportovní události, vychází však z analýz průběhu dřívějších ročníků a také z osobních zkušeností z pořádání jiných snowboardových závodů a je proto zároveň reálným podkladem pro přípravu srovnatelné sportovní akce v některé z příštích sezón.

1. CÍL PRÁCE

Vypracování rozborů a podkladů pro úspěšnou organizaci závodů Českého poháru ve freestyle snowboardingu 2013 ve Špindlerově mlýně. A to včetně naplánování přípravné a realizační fáze, personálního a materiálního zajištění a rozpočtu akce, sestaveného na základě její ekonomické analýzy.

2. SNOWBOARDING

2.1 Historie snowboardingu ve světě

2.1.1 Vznik a vývoj snowboardingu

Snowboarding je považován za mladý a progresivní zimní sport, což však nemění nic na tom, že již má za sebou pestrou minulost. Po několika desetiletí se vyvíjel jak v po stránce technické (vybavení), tak po stránce výkonnostní i myšlenkové. Stal se téměř jistým symbolem nekonformních lidí, kteří touží po dobrodružství, silných a nových prožitcích plných adrenalinu.

Počátky snowboardingu se datují do 60. a 70. let minulého století. V následující dekádě se vyvíjel prakticky v ústraní a až v devadesátých letech jsme si ho mohli všimnout ve většině lyžařských oblastí. Tím, čím je snowboarding dnes, se nestal přes noc. Vyvíjel se pomalu a dlouho zůstával zájmem jen několika málo nadšenců a inovátorských firem.

První předchůdci snowboardů se těm dnešním příliš nepodobali. Byla to malá prkénka podobná prknům surfovým a používala se bez vázání, jež známe dnes. Vyráběla se z materiálů, které nebyly dostatečně pevné a pružné, a proto tato prkna velice často při prudkém dopadu praskala. Jejich hlavním nedostatkem byla absence pevných ocelových hran, což je činilo dosti neovladatelné.

Vše začalo v roce 1963, kdy světový šampión ve skateboardingu Tom Sims zkonstruoval takzvaný „skiboard“ pro vánoční výstavu osmé třídy jedné školy ve státě New Jersey. Ale tento vcelku kuriozitní výrobek se nesetkal s velkým zájmem. Dva roky po nezdařené konstrukci Toma Simse se ve státě Michigan jistý Shermann Poppen zoufale snažil vyrobit „nějakou“ zimní hračku pro své děti. Při konstrukci vůbec nepomýšlel na výrobu surfu. Chtěl pouze potěšit své děti a tak ručně sešrouboval dvě sjezdové lyže k sobě a vše mohlo začít. Teprve když si povšimnul, že děti dávají při jízdě přednost šikmému postavení nohou, napadlo ho, že je to velice blízké surfování. (Večerka, 2003, s. 13)

Brzy nahradil sjezdové lyže lyžemi vodními a první snurfer (obrázek 1) byl na světě. Postupně začal skupovat staré vodní lyže a neustále snurfer zdokonaloval. Poppen si nechal zaregistrovat jméno výrobku a v druhé polovině 60. let se již prodávaly první Snurfery. Snurfery měly obrovský úspěch po celých Spojených státech a během jednoho roku se jich prodalo na sto tisíc kusů. 18. února roku 1968 se konala na Blackhouse Hill v Musegonu ve státě Michigan historicky první snurfařská soutěž. Byl to závod v přímé jízdě ze svahu, v níž zvítězil jezdec, který trať projel nejrychleji. (Večerka, 2003, s. 13)

V roce 1968 dostal snurfer k vánocům i Jake Burton Carpenter. Tento čtrnáctiletý surfařský nadšenec a zdatný lyžař se začal zabývat nedostatkem snurferu. Napadlo ho, že kdyby byly nohy k prknu nějak přichycené, výrazně by to zlepšilo jeho ovladatelnost a jízda by poskytla větší možnosti. (Večerka, 2003, s. 14)

Obrázek 1: Snurfery, předchůdci snowboardu

Zdroj: http://www.weare.de/ext/blog/news/sherman_poppen_snurfer-2.jpg

Jake Burton začal proto vyvíjet vlastní konstrukci, u které byly nohy k snurferu připevněny popruhem. Tím se výrazně zvětšil možný dojezd, který byl do té doby jen několik málo metrů. Burton rychle pochopil, jaký potenciál tato prkna mohou mít, a proto si v roce 1977 plní svůj sen - zakládá ve Vermontu svou firmu Burton a začíná sériově vyrábět první prkna.

Rok poté, co snurfer dostal k vánocům mladý Jake Burton, se rozhodl Dimitrij Milovich, vyznavač surfingu z východu Spojených států, že se pokusí zkonstruovat snowboard. Ve státě Utah pak Milovich navrhl a vyzkoušel několik odlišně konstruovaných snowboardů. Postupným testováním došel k názoru, že nejlepším tvarem by mohl být tvar ryby s vlaštovčím ocasem. Těmto snowboardům se později začalo říkat „winterstick” nebo „swallowtail”. Tato prkna byla odlita z polyesteru. Způsob jejich konstrukce se ale příliš opíral o konstrukci surfu a na sněhu proto neměla úplně vyhovující vlastnosti. Jejich další a velkou nevýhodou byla také vysoká cena. Poptávka po nich byla proto malá a v roce 1984 Milovichova firma zkrachovala.

Na scénu tedy opět vstupuje mistr světa ve skateboardingu Tom Sims. Žil na západním pobřeží USA a všechny svůj volný čas věnoval skateboardingu a windsurfingu. Zapálenost do těchto sportů ho s kamarádem Chuckem Barfootem vedla ke stavbě surfových prken a k různým designovým úpravám skateboardů. V polovině 70. let se začal znovu zajímat i o snowboarding. Vycházel z Milovichovy konstrukce. Vylepšil jeho laminátovou konstrukci o dřevěné jádro a do okrajů zapustil ocelové hrany. Sims prkna neustále zdokonaloval a proto jeho firma Sims Snowboards přežila až do současnosti a spolu s Burton Snowboards stanovili podobu dnešních snowboardů. (Jambor, 2006, s. 7) (Obrázek 2)

Roku 1981 se v Coloradu konaly první snowboardové závody a to v disciplíně obří slalom. Vyhrál je již zmiňovaný skateboardista a vynálezce Tom Sims díky svému vylepšenému prknu, které již mělo ocelové hrany zapuštěné do laminátu. Nepříjemnou skutečností v té době pro tento nově vzniklý sport byl odmítavý postoj lyžařských středisek. Z důvodu přísných bezpečnostních norem úřadů a pojišťoven byly pro snowsurfing či snowboarding sjezdovky i vleky zavřeny. Bylo to především z důvodů častého ujíždění prken ze svahu a následného velkého nebezpečí úrazu. Surfařům nezbývalo nic jiného než ježdění ve volné přírodě. (Jambor, 2006, s. 7)

Navzdory této diskriminaci si snowboardoví nadšenci našli svoji cestu a spojili tento sport více s přírodou a horami jako takovými. Začali kopce a hory šlapat pěšky, bez lanovek, a dolů nejezdili po lyžařských sjezdovkách, ale mimo ně, ve volné přírodě, nejlépe v hlubokém prachovém sněhu, ve kterém má snowboardové prkno lepší vlastnosti. Dali tím vzniknout nejhezčí a nejryzejší podobě snowboardingu, tedy freeridingu. Toto odloučení snowboardisty navíc vzájemně spojovalo. Vytvářely se mezi nimi pevnější sociální vazby a ze snowboardnigu se stávalo něco více než jen sport, ve kterém jde o vteřiny či body, a při němž jsou jednotliví sportovci vzájemně spíše soky než dobrými kamarády. Dalo by se říci, že u snowboardingu rostla rychle na významu jeho sociální stránka a pro nejednoho snowboardistu se účast ve snowboardové komunitě stávala zároveň „životním stylem“.

V důsledku vývoje a technického zdokonalení snowboardů a vázání se v průběhu 80. let minulého století strach ze snowboardistů na sjezdovkách zmírňoval a zimní střediska začala postupně snowboardistům užívání sjezdovek a lanovek povolovat. Nakonec si provozovatelé středisek uvědomili, jaký zisk jim může nový sport v podobě nových klientů přinést, a začali pozvolna snowboardistům přizpůsobovat své areály. Vznikaly U-rampy, skoky, boardercrossové dráhy a díky tomu existuje v dnešní době snowpark téměř v každém dobrém zimním středisku.

Koncem 80. let 20. století se spolu s vlnou skateboardingu, která se přelila ze severní Ameriky na starý kontinent, dostal do Evropy také zájem o „klouzání po sněhu“ na prkně. Asi nejznámějším evropským průkopníkem se stal švýcarský skateboardový šampión José Fernandez. Ten byl také prvním Evropanem, který se mohl měřit s americkými jezdci. Soutěžil ve slalomu a vyhrál první oficiální evropské závody, když před tím vylepšil svůj snowboard o pevné lyžařské vázání. Také se jako první Evropan zúčastnil závodů v zámoří, a to v kanadském Calgary.

Obrázek 2: Vývoj snowboardových prken

Zdroj: http://www.snowboardcanada.com/uploads/Image/Content/Blogs/Board_history/Board-History-2.jpg

Snowboarding se během času vyvíjel v Americe a v Evropě odlišně. Američtí jezdci se inspirovali především surfingem a skateboardingem a vyvíjel se zde tedy více freestyle, při kterém se používají měkké boty a vázání, jež umožňují volnost a kreativitu pohybu. Evropský snowboarding vycházel ze začátku spíše ze svého lyžařského zázemí a tradic. Evropané proto používali lyžařské přezkové boty, tvrdá lyžařská vázání a tuhá, dlouhá prkna. Věnovali se také více slalomovým a rychlostním disciplínám. Z těchto důvodů také na prvních mezinárodních závodech Evropané vyhráli všechny rychlostní disciplíny a Američané zase disciplíny freestyleové. Tato doba je ale již dávno historií a v současnosti si oba kontinenty ve freestylu, který je hlavním proudem snowboardingu, úspěšně konkurují.

První neoficiální mistrovství světa ve snowboardingu se konalo v roce 1987 v italském Livignu a ve švýcarském St. Moritz. Ve stejném roce byly založeny NASA (North America Snowboard Association) a SEA (Snowboard European Association), jejich cílem bylo zajištění soutěží a dalšího rozvoje snowboardingu na obou kontinentech. V sezóně 1989/90 vzniká Mezinárodní snowboardová asociace ISA (International Snowboard Association), zaměřená na spolupráci národních asociací, propagaci a šíření snowboardingu ve světě. V prvním roce tvořilo asociaci pět zemí a 120 závodníků. V březnu 1990 byla vytvořena Pro Snowboarders Association (PSA) – asociace

profesionálních závodníků. O rok později organizují PSA a ISA evropskou sérii šesti závodů. V severní Americe obsahovala série osm závodů a v Japonsku čtyři. Tyto 3 kontinenty pak vytvořily Světový pohár skládající se ze tří závodů. V dubnu 1991 byla založena ISF (International Snowboard Federation) jako nástupce ISA. V následující sezóně 1991/92 došlo k pojmenování celé série evropských, severoamerických a japonských závodů Světového poháru jako ISF World Pro Tour. (Louka, 2006, s. 12)

První oficiální Mistrovství světa se konalo v Roce 1993 v rakouském Ischglu. Zúčastnilo se ho více než 240 závodníků z 20 zemí. O rok později se konalo 1. mistrovství světa juniorů ve Slovinské Rogle. (Louka, 2006, s. 12)

V roce 1994 byl snowboarding poprvé zařazen na zimní olympijské hry. Stalo se tak v norském Lillehammeru, kde byl snowboarding představen jako ukázkový sport, který vyvolal obrovský zájem a bylo zjevné, že do dalších zimních olympijských her bude zařazen v normálním programu. V témže roce došlo k události, která otřásla celým světovým snowboardingem. Mezinárodní lyžařská federace – Federation International de Ski (FIS) vytvořila vlastní Světový pohár jezdců a vzápětí si pomocí svého silného vlivu, u Mezinárodního olympijského výboru zajistila výhradní právo rozhodování o nominaci závodníků pro zimní olympijské hry. Členem FIS je více než 101 národních lyžařských asociací a roku 1995 byl na konferenci v brazilském Rio de Janeiro představen snowboarding jako FIS disciplína, ač byl závodní snowboarding do té doby spjat výlučně s ISF. (Louka, 2006, s. 12)

Tato událost zásadním způsobem poznamenala ZOH v Naganu i v Salt Lake City. V roce 1995 Mezinárodní olympijský výbor uznal snowboarding jako oficiální disciplínu pro zimní olympijské hry a tak se v roce 1998 v Japonském Naganu závodilo v disciplínách U-rampa (half pipe) a obří slalom (giant slalom) v mužské i ženské kategorii, ovšem pod hlavičkou FIS. Stejná situace se opakovala v Salt Lake City v roce 2002, kdy snowboardisté soutěžili v perfektně upravené U-rampě, která pro svou velikost nese název Superpie, a v paralelním obřím slalomu (Parallel Giant Slalom – PGS)”. (Louka, 2006, s. 13)

Na zimních olympijských hrách v roce 2006 v italském Turínu se ke stávajícím disciplínám přidal snowboardcross. Jedná se o soutěž, při které jedou čtyři jezdci současně ledovým korytem, ve němž jsou vybudovány klopené zatáčky, skoky a jiné prvky. Snowboardcross je kombinací freestylu a rychlostních disciplín.

Stále ale nebyla vyřešena otázka nominování jezdců, neboť FIS nechtěla opustit své pozice, a proto chaos a vzájemné antipatie kolem snowboardingu na ZOH přetrvávají až do dnes.

Snowboarding není sportem, ve kterém by šlo na prvním místě o závodění, jde především o pocit volnosti pohybu, adrenalin, radost z pobytu v přírodě a o kamarádství v partě snowboardistů. Ani sponzorům nejde tolik o výsledky ze závodů, nýbrž spíše o dobré fotografie či videa, které pak použijí ve svém marketingu.

Na druhou stranu je nutné říci, že závody jsou sice malá, ale pro prezentaci veřejnosti a rozvoj sportu velmi důležitá část snowboardingu. Olympijské hry daly tomuto sportu mnoho dobrého, jako je větší zájem firem, médií a veřejnosti, ale také do něj vnesly něco zlého, konkrétně jistou schizofrenii snowboardového světa, kterou zapříčinil rozkol asociací. Je nezbytné podotknout, že naprostá většina nejlepších freestylových jezdců odsoudila přístup FIS, která si diktovala podmínky nominací na ZOH bez jakékoliv spolupráce s ISF, a bojkotovala až dodnes účast na ZOH. Mezi známé odpůrce snowboardingu na ZOH pod hlavičkou FIS patří například snowboardové legendy Terje Haakonsen, Travis Rice, Gigi Ruf, jež se z morálních důvodů jako mnozí další závodů FIS a ZOH neúčastní. Za vrchol snowboardových závodů jsou mezi jezdci považovány americké Winter X-Games, o kterých je možno hovořit jako o neoficiální olympiádě adrenalinových sportů.

Díky popsanému rozkolu a jeho důsledkům se ISF postupně začala dostávat do finančních potíží, nedokázala už nadále bojovat s organizací FIS a v roce 2002 ukončila svoji činnost. Po jejím zániku byla založena WSF (World Snowboard Federation), jejímž úkolem bylo udržet organizovanost a vývoj snowboardingu v linii mimo lyžařskou federaci FIS. Svého zástupce v ní měla i Česká republika - byl jím Libor Votruba, jenž byl zvolen členem předsednictva.

WSF pořádá od roku 2004 svoji sérii závodů po celém světě pod názvem TTR – Ticket to Ride, jež jsou odstupňovány dle prestiže od jednohvězdičkových až po šestihvězdičkové akce. Mezi nejslavnější závody patří rakouský Air and Styl, americký Burton Open či norský Arctic Challenge, pořádaný zmiňovaným Terje Haakonsenem.

2.1.2 Světový snowboarding současnosti

V současnosti se k WSF hlásí 26 národních federací s více než 65 000 členy. Ve světovém žebříčku se pohybuje okolo 10 000 jezdců. Některé snowboardové firmy se proměňují v nadnárodní sportovní značky, legendární snowboardové akce přitahují desetitisíce nadšených diváků po celém světě a snowboarding se stává byznysem, ve kterém se točí mimořádné množství peněz. I přes stále nevyřešenou otázku nominací freestyle závodníků na ZOH se v roce 2014 k disciplíně halfpipe přidává také velice oblíbená disciplína slopestyle a na olympijské hry se chystá naprostá většina závodníků světové špičky. Vzhledem k tomu, že v posledních letech došlo k významnému posunu v obtížnosti triků, které jezdci předvádějí (jako například rotace triple cork 1440 stupňů, při kterých se snowboardista otočí třikrát přes hlavu), bude olympijský slopestyle jistě napínavou a dech beroucí podívanou.

2.2 Historie snowboardingu v Československu a v České republice

2.2.1 Počátky domácího snowboardingu

Na československé hory se dostal snowboarding, stejně jako do celé Evropy, spolu s vlnou skateboardingu, a to již počátkem 70. let minulého století. První „snowboardy” vznikaly díky nadšencům a kutilům, kteří je okoukali ze zahraničních časopisů. Za oficiální počátek československého snowboardingu by se mohlo považovat založení firmy Vasa v roce 1983 českým snowboardovým pionýrem Luděkem Vášou. Jeho prvním výrobkem byla kopie prkna Burton Backhill, které o rok později doplnila další kopie, a to prkna Burton Performer.

První neoficiální mistrovství republiky se konalo v roce 1985 na krušnohorském Perninku. Hlavní organizátorem a prvním mistrem republiky byl právě Luděk Váša. Poprvé se také závodilo v disciplíně „mini jump”, což byl předchůdce dnešní disciplíny big air. Závodů se zúčastnili téměř všichni průkopníci československého snowboardingu - vedle Váši to byli například bratři Miloš a Michal Kytkové a Ivan Pelikán. Zajímavostí byla hlavní cena pro vítěze, jíž byla zaplacená útrata v místní hospodě, ve které se večer po závodech vyhlášovaly výsledky. Z této společenské části závodů vznikl videozáznam, který později pro svoji originalitu a přístup k snowboardingu použila firma Burton ve svém vlastním filmu.

Poprvé čeští závodníci vyrazili poměřit své schopnosti na závody světového poháru ve Švýcarsku v roce 1987. V následujícím roce se vydala výprava, opět pod vedením Lud'ka Váši, na další velké závody, jímž byl světový pohár do francouzského resortu Avoriaz. Bohužel ani v jednom z těchto klání se nepodařilo českým průkopníkům prorazit.

O rok později vyrobil Lukáš Schroder první snowboard značky LTB. Jednalo se o takzvanou vlašтовku, pro svůj tvar podobný ptačímu ocasu. Tomáš Rejman zároveň vyrobil první Mystic snowboard. Postupně se pak na trhu vedle těchto dvou značek objevila prkna dalších domácích značek – již zmiňované Vasa, Rook a v dalších letech i Fropl, Big Fop či Choc. (Večerka, 2003, s. 16)

Důležitým rokem československého snowboardingu byl rok 1990, kdy byla v restauraci U Rozhlasu v Praze založena Asociace Československého snowboardingu AČS, a to Lud'kem Vášou, Vladimírem Rysem, Tomášem Ronovským, bratry Kytkovými, Petrem Haresem a Petrem Cemperem. V sezóně 1990/91 byla také uskutečněna první československá série šesti závodů, československý pohár a republikové mistrovství.

V tomto období se o propagování snowboardingu v českých zemích postaraly také dvě expedice do velkých hor. Jednou z nich byla „expedice Vasa“, kdy se družstvu ve složení Lud'ek Váša, Vladimír Rys a Ivo Dragoun podařil prvosjezd z mexické sopky Popocatepetl z výšky 5452 m.n.m. Druhá byla expedice pod lezeckým dozorem slavného českého horolezce Josefa Rakoncaje do Nepálu, kde Tomáš Rajman, bratři Kytkové, Petr Hares a Michael Steffen uskutečnili prvosjezd himalájské šestitisícovky Mera Peak (6421 m.n.m.).

Následující období českého snowboardingu je spojováno s jezdcem Markem Schneidrem, jenž se jako první český snowboardista začal rovnat světové freestyleové špičce. Zorganizoval první snowboardový kemp za účasti amerických profesionálů na slovenském Chopoku a měl možnost se zúčastnit natáčení do profesionálních amerických snowboardových videí.

V roce 1997 zaznamenal Marek Schneider, další český jezdec, svůj největší sportovní úspěch, když vyhrál několikadenní prestižní závody v USA. Bohužel ke konci toho roku jej potkala nešťastná událost a Marek Schneider se při nepodařeném dopadu po jedno skoku vážně zranil. Zůstal ochrnutý na spodní část těla a tím jeho výborně rozjetá kariéra záhy skončila. Marek Schneider se však dodnes věnuje extrémnímu ježdění na speciálně upravené sit-ski.

Dalšími českými snowboardisty, kteří se dostali na světovou scénu, byl rodák z Hradce Králové Martin Černík, jenž se jako první Čech účastnil závodů v U-rampě na zimních olympijských

hrách v italském Turinu, David Horváth, který se stal deseti násobným mistrem České republiky v U-rampě, nebo také snowboardcrossař Michal Novotný, účastník zimních olympijských her ve Vancouveru.

V současnosti je snowboarding v Čechách plnohodnotným zimním sportem, který není vnímán jen jako výstřelek mladé generace. Snowparks se staly standardem kvalitního českého zimního střediska a také nabídka snowboardového vybavení je totožná s nabídkou v západních zemích. Popularita tohoto sportu v České republice stále stoupá a důkazem tomu mohou být například televizní pořady o českých snowboardových závodech či akcích nebo popularita a úroveň nejslavnějšího českého závodu Snow Jam ve Špindlerově Mlýně. Snow Jam pořádá současný trenér české freestyle reprezentace Martin Černík a účastní se jej vždy několik předních světových jezdců.

2.2.2 Současný český snowboarding

Dnes je možno konstatovat, že snowboarding je v Česku sportem rovnocenným lyžování a jeho amatérská i závodnická základna není o mnoho menší, než ta lyžařská. Snowboarding, a hlavně freestyle, se postupně stal součástí našich hor a alespoň menší snowpark najdeme téměř v každém zimním středisku.

S rozvojem přišly také první opravdové české snowboardové výsledky. V alpských disciplínách nás velice úspěšně reprezentuje Ester Ledecká, která v roce 2013 získala 2 zlaté medaile na juniorském mistrovství světa, či její kolegyně Eva Samková, jež v disciplíně snowboardcross vyhrála tři juniorská mistrovství a letos k tomu dokonce přidala i první místo z jednoho ze závodů světového poháru. Za freestyleové naděje jsou považováni například Petr Horák, Jan Nečas a Martin Mikyska, kteří nemají daleko ke splnění kvalifikačních podmínek pro účast na nadcházejících ZOH 2014 v Soči. Další naděje, freestyleistka Katka Vojáčková se stala vícenásobnou dětskou a juniorskou mistryní světa.

Největší osobností českého freestyle snowboardingu v současnosti je jednoznačně Šárka Pančochová, která se účastnila už minulých ZOH ve Vancouveru a v roce 2014 bude závodit v Soči jak v halfpipe, tak i v nové disciplíně slopestyle, v níž je také jednou z adeptek na medaile. Jejím dosavadním nejvýznamnějším výsledkem je druhé místo ve slopestylu na amerických X-games 2013.

2.3 Historie AČS a Českého poháru

Od roku 1990 se Asociace českého snowboardingu (AČS) věnuje organizování závodů v České republice, reprezentační přípravě družstva freestylistů, organizování školení pro instruktory, rozhodčí a trenéry a propagaci snowboardingu, například formou pořádání „soustředění“ - snowboardových kempů.

Bohužel se však situace v Čechách vyvíjela podobně, jako na mezinárodní úrovni, a v roce 1997 využil situace SLČR (Svaz lyžařů České republiky) a založil konkurenční úsek snowboardingu při Svazu lyžařů ČR dle vzoru mezinárodní lyžařské federace FIS. První obrat k lepšímu přišel v roce 2002, kdy se obě organizace shodly na jisté formě spolupráce pro období do dalších olympijských her 2006 v Turínu. Dohodly se na společném organizování závodů a na reprezentaci, kdy Svaz lyžařů ČR organizoval slalomové disciplíny a snowboardová asociace disciplíny freestyle. Neměla se tedy opakovat situace z předešlých olympiád, kdy nejlepší jezdci nedostali příležitost se kvalifikovat. Vzhledem organizačním kolizím a neshodám uvnitř AČS bylo však její fungování v roce 2002 pozastaveno.

V následujícím roce 2003 byl do funkce prezidenta zvolen Libor Votruba a tomu se povedlo uvést asociaci opět do chodu. Zimní sezóna 2004 byla proto také velice úspěšná a českého poháru se tehdy zúčastnilo 187 závodníků ze šesti zemí. Tento první ročník Českého poháru ve freestyle snowboardingu se setkal s velkým ohlasem jak mezi českými jezdci, tak i širší veřejností. Stalo se tak mimo jiné i vyvrcholením celého seriálu závodů akcí Nokia Big Air ve Špindlerově Mlýně za účasti zahraničních profesionálních jezdců. V témže roce se také znovu otevřela kancelář Asociace českého snowboardingu, aby pomáhala členské základně s vývojem sportu a pořádáním všemožných akcí spojených se snowboardem.

V sezóně 2005/06 proběhl třetí ročník 4x4 Českého poháru ve freestyle snowboardingu. Dohromady se na něm představilo 229 závodníků z několika evropských zemí a tím se Český pohár zařadil k největším a také tradičním snowboardovým akcím v České republice.

Asociace pořádala Český pohár s velkým úspěchem až do roku 2012. Tento již devátý ročník série freestyleových závodů se však prozatím stal posledním, jelikož se asociace nedokázala dohodnout se svými sponzory a neískala tím pádem na organizaci dalšího ročníku Českého poháru ve freestyle snowboardingu dostatek financí. V současné době bylo zvoleno nové představenstvo a asociace nyní prochází restrukturalizací.

2.4 Snowboardové disciplíny

Dvěma hlavními součástmi závodního snowboardingu jsou freestyle a alpské disciplíny. Dalším typem je snowboardcross, který je průnikem obou výše zmíněných a je také na programu zimních olympijských her. Poslední a pro většinu jezdců královskou odnoží je freeriding, v němž se však závodí jen minimálně a hlavní motivací jezdců jsou samostatné extrémní výkony a prožitky s nimi spojené.

2.4.1 Alpské disciplíny

Slalom (S)

Slalom je disciplínou, ve které se soutěží o co nejrychlejší projetí závodní tratě, jež je vymezena brankami. Trať by měla odpovídat následujícím parametrům: Šířka 30 metrů, délka 120-180 metrů, vzdálenost branek by měla být v rozmezí od sedmi do patnácti metrů, přičemž počet branek se rovná číslu udávajícímu 12-16% převýšení tratě v metrech. Branky mají tvar lichoběžníku a jsou 110 až 130 centimetrů vysoké. Závodníci při slalomu povinně používají helmu a bezpečnostní popruh, který při pádu zabraňuje ujetí snowboardu, a to pro zajištění bezpečnosti diváků, pořadatelů a ostatních závodníků. Závodníci také povětšinou používají další ochranné pomůcky. Mezi základní pravidla závodu patří projetí všech branek a projetí cílem. Důvodem diskvalifikace může být také například předčasný start. Dnes je ale slalom nahrazován pro veřejnost mnohem atraktivnějším paralelním slalomem.

Paralelní slalom (PS)

Tato soutěž je nástupcem slalomu a jde o divácky velice přitažlivou disciplínu, ve které proti sobě nastupují dva jezdci se současným startem na rozdělené trati. Závodí se dvoukolově, přičemž si jezdci pro rovnost podmínek ve druhém kole vymění své dráhy. Samotný závod začíná kvalifikační jízdou na čas a dále pak postupuje 32 nejrychlejších závodníků. Je sestaven pavouk a závodníci jedou po dvojicích proti sobě vyřazovacím způsobem postupně až do finále. Ve finále jedou soutěžící rovněž dvoukolovým systémem a vyhrává závodník s lepším součtem časů. Závodníci mohou být diskvalifikováni za dva chybné starty, přejetí do soupeřovi dráhy, chybné projetí brány či bránění soupeřovi v jízdě. Závodní dráha je dlouhá osmdesát až sto dvacet metrů. Branky jsou od sebe, stejně jako ve slalomu, vzdáleny sedm až patnáct metrů a musí jich minimálně dvacet. Brány jsou vysoké

padesát až osmdesát centimetrů. Stejně jako ve slalomu musejí závodníci používat helmu a bezpečnostní popruh.

Obří slalom (GS)

Obří slalom je obdobně jako slalom soutěží, v níž je cílem co nerychlejší projetí závodní dráhy vymezené bránami. Trať je o něco širší, než v případě slalomu (měla by mít na šířku 40 metrů), a také je o mnoho delší (měří 300-400 metrů). Branky jsou od sebe vzdáleny minimálně 10 metrů a jejich počet se počítá obdobně z převýšení trati. Pravidla i povinná výstroj jsou totožné jako u slalomu.

Paralelní obří slalom (PGS)

Tento závod je podobně jako paralelní slalom divácky atraktivní disciplínou. Má stejnou podstatu a pravidla jako paralelní slalom. Trať je totožná s tratí na obří slalom, pouze je stavěna jako dvojité.

Super obří slalom (Super G)

Super G je nerychlejší alpská snowboardová disciplína, která se jede na bránami vymezené trati. Vzhledem k rozměrům a náročnosti na přípravu trati nebývá Super G organizováno tak často, jako ostatní alpské disciplíny. Trať by měla mít délku okolo 500 metrů a šířku přinejmenším 50 metrů. Minimální počet branek je 28 a musí od sebe být vzdálené alespoň 25 metrů. Závodníci jezdí po této trati velkou rychlostí a riziko úrazu při pádu je také vyšší, čemuž odpovídají rozsáhlejší bezpečnostní opatření.

2.4.2 Snowboardcross

Snowboardcross neboli boardcross je nejnovější disciplínou. Vznikl průnikem alpských a freestylových disciplín. Čtyři jezdci při ní společně závodí na speciálně připravené trati, která má délku více jak půl kilometru. Trať obsahuje klopené zatáčky, skoky, sněhové boule a jiné prvky, které zvyšují její obtížnost. Závodů mají podobný průběh jako paralelní slalom. Nejdříve probíhá kvalifikační jízda, při které jede závodník na trati sám. Podle dosažených časů poté postupuje 32 nerychlejších závodníků do společných rozjížděk, při kterých již jedou na trati čtveřice soutěžících. Dva nerychlejší z každé rozjížděky postupují do dalšího kola a posléze až do velkého finále. Fyzický kontakt je povolen a závody jsou tudíž velmi fyzicky náročné. Závodníci jsou povinni používat helmu, avšak naprostá většina jezdců používá také další ochranné pomůcky, jako jsou chrániče páteře, ramen, loktů a kolen. Snowboardy na boardcross musí mít z důvodu bezpečnosti zakulacenou špičku.

Snowboardcross byl až do sezóny 2014, kdy se na ZOH přidává slopestyle, nejmladší snowboardovou disciplínou na olympijských hrách. Je to divácky velice atraktivní disciplína, která vyžaduje od závodníka dokonalé zvládnutí techniky a rychlosti jízdy při současném dokonalém provedení skoků a dalších freestylových prvků na trati ve velmi různorodých podmínkách, jelikož každá trať má naprosto odlišné parametry.

2.4.3 Freeriding

Freeriding (viz obrázek 3) je všemi jezdci považován za ryzí formu snowboardingu. Jedná se o jízdu ve volném terénu, tedy mimo vyznačené a udržované sjezdové tratě. Jezdí se nejlépe v hlubokém panenském prachovém sněhu. Může se jednat o sjíždění celých hor či horských hřebenů nebo také o jízdu v hlubokých lesích pod nimi.

Jezdec má několik možností, jak se při freeridingu může dostat nahoru na kopec, přičemž nejlehčí formou je jízda vlekem či lanovkou. Následuje krátký přechod či traverz na snowboardu na úbočí mimo vyznačené sjezdovky a poté sjezd volným terénem, většinou až do údolí. Další možností je použití sněžného skútru či helikoptéry, kdy se jezdcům otvírají obrovské možnosti v přístupu ke svým vysněným „lajnám“ čili jednotlivým místům sjezdů. Toto je ale převážně výsadou profesionálních jezdců či movitých nadšenců, jelikož cena užívání této techniky není nízká. Nejpůvodnější a nejnáročnější způsob je výstup „po svých“, takzvaný hiking, kdy jezdec horu vyleze sám za použití sněžnic či splitboardu a horolezeckého vybavení, jako jsou mačky a cepín. V tomto případě je nezbytné, aby jezdec měl dostatek zkušeností s pohybem v horách a znalost zásad bezpečnosti při horolezectví. Nutné je samozřejmě také dokonalé ovládnutí všech pravidel lavinové prevence a zacházení s lavinovým vybavením, což je vyhledávací přístroj (takzvaný „pípák“), lavinová sonda a lopatka. Dnes se k těmto pomůckám již pravidelně přidávají také GPS navigace a lavinové airbag batohy, které mnohanásobně zvyšují šanci na přežití při zasažení lavinou.

Obrázek 3: Jízda ve volném terénu – freeriding

Zdroj: autor

Při freeridingu je sportovci hlavní odměnou požitek z jízdy samotné, z pobytu v přírodě a také duševní rozjímání při samotném výstupu na horu. Pro profesionální jezdce a jejich sponzory jsou vedle toho žádoucím výsledkem úspěšných akcí také fotografie a videa z extrémních výstupů a sjezdů.

I přes to všechno se začalo ve freeridingu také soutěžit, závody jsou však velice přátelské a podobají se spíše happeningu než soutěžnímu klání. Světový pohár ve freeridingu se již několik let pořádá pod názvem World Freeride Tour. Probíhá po celém světě, zejména však v Evropě a severní

Americe. Sjíždí se vždy celá hora a jezdce na ní většinou přepraví helikoptéra, případně jí musí nejdříve vylézt sami. Závod hodnotí rozhodčí, a to ve třech aspektech: Prvním je „flow“ jízdy, což je rychlost, plynulost a celkový dojem, a druhým obtížnost zvolené trasy, neboť každý jezdec si volí svou trasu jízdy sám. Třetím aspektem pro hodnocení je freestylový prvek jízdy, neboť jezdci při jízdě dolů skáčou ze skal a sněhových převějí a mohou tedy při skocích provést freestylové triky, za něž dostávají body do hodnocení navíc. Čas sjezdu nemá na výsledek vliv.

2.4.4 Freestyle

Freestyle je jednoznačně nejrozšířenější a nejpobulárnější forma snowboardingu. Jeho jednotlivými disciplínami jsou U-rampa, big air, slopestyle a jibing. Jelikož se tato disciplína nejvíce týká mé druhé části bakalářské práce, popíši ji podrobněji v následné samostatné kapitole.

2.5 Slovník snowboardové terminologie

- alpské disciplíny – snowboardové disciplíny zaměřené na rychlost jízdy mezi bránami
- backside – označení pro zadní stranu prkna a oblouk, při kterém se jede zády od svahu
- bedna – druh freestylové překážky
- big air – velký skokanský můstek pro freestyle či přímo závod na tomto můstku
- coping – horní hrana U-rampy či quarterpipe, z níž se jezdec odráží
- corner – speciální skok ve tvaru pyramidy
- freeride – jízda ve volném terénu
- freestyle – termín zahrnující všechny snowboardové disciplíny, jejichž předmětem je provádění triků
- fronside – označení pro přední stranu prkna a oblouku, při kterém se jede zády ke svahu
- grab – chycení snowboardu na různých místech rukou za letu
- halfpipe – speciální koryto ze sněhu a ledu ve tvaru písmene U, jež slouží pro provádění skoků
- jam – druh závodu, kdy není určen počet jízd, ale jen časový úsek pro předvedení závodnickových dovedností
- jibbing – jízda či klouzání snowboardem po umělých překážkách
- kicker – skok, odrazový můstek s dopadem pro provádění triků za letu

- přední noha – noha, která je na snowboardu první při základním postoji jezdce
- nose – špička snowboardu
- rail – zábradlí pro předvádění jibbových triků
- shaper – osoba, která staví a udržuje snowpark
- slide – skluz po překážce
- slopestyl – freestylová disciplína obsahující různé druhy překážek
- surf – prkno, na kterém se jezdí ve vlnách a jímž se snowboarding inspiroval
- switch stance - jízda pozpátku, kdy jezdec jede vpřed opačnou nohou než při svém základním postoji
- table – plocha skoku mezi odrazem a dopadem
- tail – patka snowboardu
- travers – jízda či chůze po vrstevnici či poblíž vrstevnice svahu
- trik – kombinace pohybů a figur prováděných na snowboardu
- zadní noha – noha, která je zadní ve směru jízdy při základním postoji jezdce

3 Freestyle snowboarding

3.1 Freestyle snowboarding obecně

Freestyle (nepřesně „volný styl“) je forma snowboardingu, která se nejvíce podobá skateboardingu, ze kterého se také snowboarding částečně vyvinul. Ve freestylu jde hlavně o provádění triků na skocích, U-rampách, zábradlích či přírodních překážkách a o styl, tedy technickou zručnost, se kterou jsou předváděny. Jelikož jsou každý snowpark a jeho závodní trať specifické a odlišné, je freestyle velice rozmanitá a všestranná disciplína. Jezdci při ní musejí také býti velice kreativní, protože druhy a různost triků nejsou nijak omezeny a pochopitelně originalita a složení jízdy hrají v hodnocení rozhodující roli. Ve freestyle snowboardingu je přitom odlišnost a jedinečnost stylu a techniky při provedení určitého sportovního výkonu vnímána na rozdíl od jiných sportů spíše pozitivně, právě pro svoji originalitu a nevšednost.

V alpských disciplínách bývá cílem závodníka vítězství v závodech světového poháru a vrcholem je pro něj olympijský závod. Z freestylu je na olympijských hrách zařazena doposud jediná disciplína - halfpipe, a proto také vrcholným freestyleovým závodem není olympijský závod, ale americké X-games. Tyto hry, a s nimi také evropský Air and Styl, jsou vskutku neoficiálními olympijskými hrami snowboardistů, kde se utkávají ti nejlepší jezdci světa. Cílem těchto závodů je propagace snowboardingu jako sportu a rovněž propagace jednotlivých snowboardových firem. Závodníci na nich reprezentují především firmu, která je sponzoruje.

3.2 Popis freestyle disciplín

Big air

Jedná se o disciplínu, při níž závodník předvádí akrobatické triky na jediném velkém a speciálně připraveném odrazovém můstku – skoku. Je to tradiční freestyleová soutěž, při níž se jezdec snaží předvést co nejobtížnější a nejstylovější trik. Při big airu rozhodčí udělují body za obtížnost provedeního triku, kvalitu a styl provedení a také za celkovou výšku a délku skoku.

Skok může mít různé tvary a velikosti. Nejčastěji se setkáváme se skokem zvaným „tablejump“, jenž se skládá ze tří částí - z nájezdové a odrazové rampy válcového tvaru, následované „table“ (z angličtiny) stolem, tedy plochou, kterou musí jezdec bezpodmínečně přeskóčit, a třetí částí je dopad (z angličtiny) „landing“, který musí mít co nejprudší sklon pro dosažení co nejmenšího úhlu

dopadu, což je jeden z prvků k ochraně zdraví jezdců. Finální tvar dostává skok většinou až těsně před startem závodu po poradě s jezdcí tak, aby jim co nejvíce vyhovoval, a aby tak úroveň závodu mohla být co nejvyšší. Závodníci jedou nejdříve většinou dvě kvalifikační jízdy a následně postupují do semifinále a finále. Ty se jedou buď dvoukolově a počítá se lepší jízda, nebo se finále také může jet jezdcí velmi oblíbenou formou „jamu“ což znamená, že se jede po určitou dobu, není přesně stanoven počet jízd a závodník tedy není pod tak velkým psychickým tlakem.

Velkou výhodou big airu je relativně snadná stavba skoku a uspořádání okolí pro diváky a tak můžeme závod často vidět na velice atraktivních místech nejen v zimních střediscích, ale také v centrech velkých měst, kde se pak setkávají s velkým diváckým zájmem.

Corner a quareterpipe

Tyto dvě disciplíny nesou jména překážek, na kterých se soutěží. Platí pro ně totožná pravidla jako pro disciplínu big air, odlišný je pouze skok, na kterém se závodí.

Jibbing

Jibbing je nejmladší a stále se vyvíjející formou freestylu snowboardingu, která se vyznačuje „slidováním“ čili klouzáním po kovových, dřevěných či plastových překážkách nejrůznějších tvarů a velikostí, které svým tvarem a konstrukcí vycházejí z klasických městských zábradlí, zídek či jiných urbanistických prvků měst.

Jibbing si snowboardisté převzali od skateboardistů, pro které je to jeden ze základních prvků jízdy ve skateparku. Jednotlivé překážky se od sebe liší nejen materiálem, ale i tvarem, mají různý sklon, jiné vertikální a vodorovné zakřivení či zalomení a mohou mít jiné náskoky či dopady. Triky na zábradlích se také dají kombinovat s triky prováděnými na skocích. Výše uvedené faktory dodávají jibbingu nekonečné možnosti co se množství a kreativity triků týče.

Závody v jibbingu se konají jako samostatné „jib contesty“ či „rail jamy“, které většinou organizují jednotlivé snowboardové firmy či média. Závod probíhá buď již zmiňovanou formou jamu či systémem KO pavouka. Rozhodčí hodnotí obtížnost a styl, tedy techniku provedení triku. Celkové výsledky mohou mít několik kategorií, jako například „best trik“, tedy vyhlášení nejlepšího jednotlivého triku, či takzvaný „overall“, tedy ocenění za nejlepší celkový dojem, při němž se počítají všechny triky provedené v daném časovém limitu jamu. Velkou výhodou těchto závodů je potřeba jen malého prostoru a financí a ze všech snowboardových disciplín je jich také pořádán největší počet.

Jibbing je možno provozovat v zásadě i na zahradě za domem či dokonce bez sněhu, za použití plastových rohoží a vody, a je tedy díky své dostupnosti jednou z nejoblíbenějších disciplín freestylu.

Slopestyle

Slopestyle je nejkreativnější a nejvšestrannější disciplína. Trať pro slopestyle je složena z mnoha překážek, jako jsou skoky, raily nebo také quarterpipe či corner. Typickým složením překážek mohou být například tři railové překážky následované třemi skoky. Jezdec při slopestylelovém závodě projíždí snowparkem a provádí na jednotlivých překážkách triky, které jsou mu bodovány a společně s celkovým dojmem a obtížností celé jízdy vytvářejí udávající počet bodů. Závod ve slopestyle začíná jednou či dvěma kvalifikačními jízdami, ze kterých postupují závodníci do dalších kol závodu, jež zakončuje semifinále a finále, ježděné formou dvou či několika kol. Finále se také může jet formou „jamu“. Pro velkou oblibu byl slopestyl jako druhá freestylelová disciplína zařazen do programu zimních olympijských her v ruském Soči.

U-rampa - halfpipe

U-rampa je nejstarší freestyle disciplína a je považována za disciplínu královskou. Jako první byla zařazena na zimní olympijské hry, a to v roce 2002 v Salt Lake City. U-rampa je sněhový žlab o tvaru půlválce, s mírným sklonem. V halfpipe se jezdí střídavě ze strany na stranu a po odrazu z hrany copingu se v letu provádějí triky podobné těm, jež se předvádějí na skocích. Po dopadu jezdec plynule navazuje průjezdem napříč rampou, přičemž opět získá rychlost na trik, který bude vzápětí provádět na druhé straně rampy. Během jedné jízdy jezdec předvede od 6 do 10 triků, přičemž jejich počet není stanoven. Rozhodčí přidělují body za jednotlivé triky, tedy za obtížnost, výšku a provedení triku, a také za celkové složení a obtížnost jízdy. Formátem závodů v U-rampě povětšinou bývá jedna kvalifikační jízda a při postupu dvě jízdy finálové.

Velkým problémem této jinak fyzicky velice obtížné disciplíny je především samotná stavba a údržba halfpipe, která je časově a finančně velice náročná. Z těchto důvodů není U-rampa budována v každém snowparku a v Česku bývá stabilně v dobrém stavu pouze jedna - ve Špindlerově Mlýně.

3.3 Snowpark

Snowpark (obrázek 4) je v současnosti nedílnou součástí každého kvalitního zimního areálu, a je tomu tak nejen v zahraničí, ale už také v České republice. Vzhledem k tomu, že freestylistů každým

rokem přibývá, provozovatelé zimních středisek si uvědomili, že bez snowparků by střediska přišla o nemalou část svých příjmů a freestylistům se stavbou snowparků snaží maximálně vyhovět. Jsou provozovány buď přímo samotným areálem, v některých případech pak firmou specializovanou na stavbu a údržbu snowparků za finanční pomoci sponzorů.

Obrázek 4: Snowpark ve Špindlerově Mlýně během akce Burton Špindl Spring Sessions

Zdroj: <http://img.freeride.cz/files/8b/6691c6e7.jpg>

Snowparky jsou vlastně sportovištěm pro freestyle snowboarding a lyžování. Jsou to vymezené části či celé sjezdové tratě, na kterých jsou sněžnými rolbami a jinou technikou nahnuté a upravené sněžné překážky, které je možno rozdělit do tří skupin - skoky (kickers), jibbové překážky a U-rampu. Jednotlivé překážky jsou ve snowparku poskládány tak, aby na sebe navazovaly a jezdec jich mohl využít v jedné jízdě co nejvíce a rovněž aby mohl složení své jízdy neustále obměňovat.

Pro větší bezpečnost a plynulost provozu bývají snowparky rozděleny dle obtížností do odstupňovaných tras, zvaných „easy, medium a pro lines Pro”. Z neznámějších je možno zmínit evropské snowparky Dachstein (Rakousko), Hintertux (Rakusko), Val Senales (Itálie), Saas-Fee

(Švýcarsko) či francouzské Les Deux Alpes. Z českých lze uvést snowparky ve Špindlerově Mlýně a v Jizerskohorských Rejdicích.

3.3.1 Skoky

Skoky (anglicky „kickers“) jsou základem každého snowparku. Jsou nahnuty a vytvářeny ze sněhu a slouží k provádění triků za letu. U skoku by vždy měly parametry odrazu a délky jeho plošiny odpovídat sklonu a délce dopadu. Skoky mají různé tvary a velikosti. Základními tvary jsou takzvaný tablejump, tabletop, corner a quarterpipe.

Tablejump (obrázek 5) je nejběžnějším druhem skoku skládá se ze tří částí. Je jimi rozjezdová rampa a rádiosový odraz skoku, vyčnívající nad plochu následující plošiny stolu (anglicky „tablu“), který musí jezdec přeletět, aby mohl bezpečně dopadnout, a jenž má u největších skoků délku od 15 do 30 metrů. Poslední a velmi důležitou částí je strmý dopad (anglicky „landing“), u něž platí, že čím je delší a prudší, tím je pro jezdce bezpečnější.

Obrázek 5: Tablejump, trik BS 540 indy grab

Zdroj: autor

Tabletop je skok podobný tablejumpu, avšak na rozdíl od něj má hranu odrazu a dopadu ve shodné výšce. Na tomto tvaru skoku jezdec nelétá tak vysoko a nedopadá z takové výšky, jako u tablejumpu, a dá se tedy říci, že skákání na tabletopu je bezpečnější.

Corner (obrázek 6) svým tvarem připomíná pyramidu. Jeho odrazový rádius je o mnoho prudší, než u tabletopu, a jezdci na něm tedy skáčí spíše do výšky než-li do dálky. Jezdci mají na

corneru tři možná místa dopadu. Mohou doskočit do jednoho z obou bočních rádiusů, které mají velmi prudký sklon pro změkčení dopadu a podobají se rádiusu U-rampy, nebo mohou corner přeletět celý a dopadat do zadního dopadu jako u tabletopu.

Obrázek 6: Corner ve Špindlerově Mlýně

Zdroj: autor

Quarterpipe (obrázek 7) znamená anglicky „čtvrtrubku“ a přesně takový tvar také má. Lze si ji představit jako jednu stranu U-rampy, která je umístěná kolmo ke svahu. Snowboardista jede kolmo proti rádiusu, ze kterého se odráží, provádí trik a zpět do něj zase dopadá.

Obrázek 7: Skok přes překážku quarterpipe

Zdroj: autor

3.3.2 Jibbové překážky

Jibbové překážky vznikly jako kopie běžných pouličních zábradlí (obrázek 8) a dalších urbanistických prvků veřejného prostoru měst, po kterých „slidují“ skateboardisté. Slouží k provádění „slidových“ triků, kdy jezdec různými způsoby naskakuje, klouže a seskakuje z překážky. Jsou vyrobeny z různých materiálů, od kovu, dřeva, různých druhů plastů, až po sklo-lamináty. Jejich tvary nejsou nijak omezeny a designéři snowparků stále přicházejí s novými tvary a kombinacemi. Výrobou se zabývají specializované firmy.

Obrázek 8: Zábradlí - od pouličních zábradlí jsou odvozeny jibbové překážky ve snowparku

Zdroj: autor

Jibbové překážky je možno dělit na zábradlí („rails“) a bedny („boxes“). Zábradlí jsou vyrobena většinou z kovu a jejich znakem je malá tloušťka do 10 centimetrů, která ztěžuje udržení rovnováhy. Bedny jsou určeny hlavně pro začátečníky, neboť jezdec se klouže po větší ploše a není pro něj proto tak obtížné udržet stabilitu. Mezi klasické překážky patří „downrail“, což je rovné zábradlí se sklonem stejným jako svah a s bočními náskoky, a „C rail“ nebo „kinkedrail“, takzvaná „lámačka“, kterou tvoří více různě nakloněných částí.

3.3.3 U-rampa/Halfpipe

U-rampa (obrázek 9) je technicky a finančně nejnáročnější částí snowparku. K její výstavbě je zapotřebí ideální svah s vhodným sklonem okolo 18 stupňů. Její délka je 100 až 200 metrů a výška

copingů 3 až 6 metrů. Sestává se z dvou rádiusů, které se táhnou paralelně vedle sebe po svahu dolů, přecházejících do vertikálních stěn, jež jsou zakončeny copingem. Největší rampy s 6 metrovým copingem se nazývají superpipes. Halfipe je možno stavět dvěma způsoby, a to buď pouhým hloubením ve sněhu pomocí speciální rolby zvané pipedragon, nebo s předchozím vybudováním hliněného základu, jež spoří potřebné množství sněhu. V každém případě je stavba po všech stránkách velice náročná a proto je kvalitní a perfektně udržovaná U-rampa nadále výsadou jen těch nejlepších snowparků.

Obrázek 9: U-rampa na olympijských hrách v Kanadě

Zdroj: http://cdn.snowboarding.transworld.net/files/2010/02/olympic_snowboarding_halfpipe_01.jpg

3.4 Základní dovednosti a freestyleové triky

Dříve, než se jezdec může začít věnovat výuce freestylu, musí bezpodmínečně perfektně ovládat techniku jízdy na snowboardu. Jsou tím myšleny oblouky, zvládání terénních nerovností a

menších skoků a celková kontrola nad prknem. Také je vhodné, aby jezdec byl schopen jezdit na „obě strany“, to znamená jak levou tak i pravou nohu vpřed. Mezi základní dovednosti lze považovat rovněž držení dobrého postoje, při němž je jezdec mírně příkrčen a ramena má v zákrytu ve směru jízdy. Z tohoto příkrčení pak vychází odraz, který je nezbytnou součástí každého triku. Všechny freestyle triky vycházejí se základních snowboardových pohybů, které se dají různě kombinovat.

Ve freestyle snowboardingu se používají snowboardy, na kterých je možno jezdit na obě strany, jelikož jsou od středu symetrické jak k špičce tak k patce. Rozlišujeme tedy dva druhy postavení a jízdy. Prvním je „normal stance“, tedy přirozené jezdcovo postavení a směr jízdy. Druhým druhem je „switch stance“ tedy jízda na opačnou stranu. Všechny triky můžeme provádět symetricky na obě strany. Triky na „switch stance“ jsou kvůli své vyšší obtížnosti lépe bodovány.

Zcela základním prvkem každého triku je odraz, jež se dá provést několika způsoby. První z nich využívá pružnosti snowboardu, vychází ze skateboarového odrazu a nazývá se „ollie“. Jezdec při něm za jízdy prošlápne patku prkna, odlehčí přední nohu a při současném odrazu ze zadní nohy využije pružnosti prkna a nechá se jím odrazit do vzduchu. Totéž lze provést také naopak, ze přední nohy, a takový odraz se pak nazývá „nose ollie“. Dalším způsobem, který se používá v U-rampě či na skocích, je „pop“, kdy se jezdec dostává do vzduchu zatlačením obou nohou do odrazu a jejich následným propnutím.

Triky označujeme pro zjednodušení zkratkami podle několika aspektů. Jedním z nich je směr jízdy - pokud jezdec jede na switch stance, trik začíná písmeny SS. Pokud se jedná o trik s rotací, pak druhý z údajů se udává směr a velikost rotace ve stupních. Poslední informací o triku bývá druh provedeního grabu, tedy způsob chycení prkna rukou. Pak například „BS 540 indy grab“ (obrázek 5) znamená, že jezdec prováděl na normal stance backsidovou rotaci o 540 stupňů a držel snowboard mezi nohama za přední hranu.

3.4.1 Rovné skoky

Rovné skoky jsou základním trikem a jezdec při nich neprovádí žádnou rotaci. Rovný skok se skládá z rozjezdu, odrazu, letu, při němž jezdec může uchopit prkno, tedy provést „grab“, a dopadu. Jednotlivé skoky se pak liší pouze druhem grabu. Základními graby jsou „indy grab“ kdy jezdec chytá prkno zadní rukou za přední hranu mezi nohama, a „mute grab“, což je totéž, pouze provedené přední

rukou. „Tail grab“ vyjadřuje uchopení snowboardu bližší rukou za patku či a „nose grab“ totéž uchopení za špičku.

3.4.2 Rotační triky

Při rotačních skocích se jezdec za letu otáčí kolem svislé či vodorovné osy, případně okolo obou současně. Okolo vertikální osy provádí jezdec otočky odstupňované po 180°, od otočky o 180° přes 360°, 540°, 720° a dále. Největší doposud provedená otočka dosáhla 1620°.

Rotace kolem vertikální osy – směr těla při rotaci rozděluje triky do dvou základních skupin: Frontside a Backside (dále jen FS a BS). (Louka, 2006, s. 125)

Frontside - je jakékoliv točení kolem vertikální osy, kdy se jezdec točí během prvních 180 stupňů rotace za přední stranou těla (přední strana vede pohyb). Technicky se dá FS rotace popsat jako rotace kolem vertikální osy se zadní hranou prkna blíže k ose otáčení. (Louka, 2006, s. 125)

Backside – je jakékoliv točení kolem vertikální osy, kdy se jezdec točí během prvních 180 stupňů rotace za zadní stranou těla (zadní strana těla vede pohyb). Jedná se o rotaci kolem vertikální osy s přední hranou prkna blíže k ose otáčení.” (Louka, 2006, s. 125)

Rotace okolo vodorovné osy, kdy jezdec tělem rotuje přes hlavu, se dělí na triky „flipové” kdy snowboardista dělá salta vpřed či salta vzad, a na takzvaná „rodea” a „corky” kdy se otáčí v určitých částech triku současně okolo vertikální osy. Pokud se při tom otáčí více než jednou okolo vodorovné osy, přidává se před jméno triku označení double či triple.

Ke každému druhu rotace lze přidat jakýkoliv grabový trik a vzniká tím nespočetné množství proveditelných triků. Všechny tyto triky jdou provádět také v rádiusech U-rampy, přičemž se rozlišují na fronsidové a backsidové podle postavení jezdce.

3.4.3 Triky na zábradlích a slidovacích bednách

Jak již bylo popsáno výše, jibbing je klouzáním po kovových, dřevěných, plastových či jiných překážkách. Triky jsou pojmenovány podle úhlů a postavení vůči překážce, způsobu náskoku a

seskoku, dle toho, jakou částí snowboardu po ní jezdec klouže, a dále rozhoduje také technika provedení skluzu a polohy těla.

Při náskoku a seskoku na a z překážky může jezdec zapojit jakýkoliv rotační trik a tím vznikají takzvaná „komba” což je kombinace několika různých triků na jedné překážce. Základním trikem je „fifty-fifty”, při kterém jezdec naskočí na zábradlí a jede po něm ve směru jízdy s váhou na obou nohách. Dalším základním trikem je boardslide, při němž jezdec při náskoku na zábradlí provede otočku o 90° a po zábradlí jede prknem kolmo na směr jízdy. Mezi náročnější triky patří například FS 270 in BS 270 out, kdy jezdec při náskoku provede otočku ve směru FS o 270°, sklouzne se po překážce kolmo ke směru jízdy a následně při seskoku z překážky provede další otočku ve směru BS o 270°.

3.5 Způsob hodnocení při závodech ve slopestyle

V současné době je nejpoužívanějším systémem hodnocení výkonů závodníků při slopestylelovém závodu „overall impression system“, což v překladu znamená systém hodnocení celkového dojmu z jízdy. V tomto systému jízdu hodnotí 3-5 rozhodčích, přičemž jeden z nich je hlavním, jenž také dohlíží na celkovou objektivitu všech rozhodčích. Každý rozhodčí ohodnotí jízdu jako celek. Hodnocení vychází ze sledování více faktorů, jimiž jsou obtížnost, výška, kombinace triků a další. Pokud jezdec v průběhu výkonu upadne či jinak jízdu přeruší, rozhodčí mu mohou z jeho hodnocení strhnout až 20%.

3.5.1 Kritéria

Při Overall impression systému hodnotí rozhodčí jízdu přesně v těchto kritériích:

- **Výška skoku** - ve slopestyle je důležité aby prováděné triky měly dobrou výšku a délku, však je nutné aby jezdec nedopadal příliš daleko a aby neztratil rychlost na další překážku. Výška skoku by proto měla vycházet z dobrého odrazu a nikoli jen z vysoké nájezdové rychlosti.
- **Obtížnost triku** - obtížnost není dána pouze velikostí rotace a rozhodčí při posouzení obtížnosti hodnotí také další parametry - odrazy a dopady na switch stance, rotace FS či BS a různost os otáčení, odraz z pat či špiček, druh grabu a případně způsob náskoku na překážku.

- **Provedení** - je velmi důležité, aby jezdec měl celou jízdu, nikoli jen jednotlivé triky, pod očívidnou kontrolu. Celá rotace by měla být provedena od začátku až dokonce plynule a grab by měl být držen co nejdéle v jedné pozici. Grab musí být držen za prkno a nikoli za botu či vázání. Při náskoku na zábradlí je lépe hodnocen náskok ze stran než náskok přímý a při jízdě po překážce by měl jezdec působit stabilně od začátku až do konce slidu.
- **Rozmanitost jízdy** - různorodost triků poskládaných do jedné jízdy vytváří její obtížnost. Jízda by měla být sestavena z různých rotací na FS a BS okolo různých os, s odrazy a dopady na switch stance i normal stance a s různými graby.
- **Progrese** - rozhodčí lépe hodnotí triky, které jsou nové či nejsou často k vidění. Tímto přístupem rozhodčí pomáhají posouvat úroveň snowboardingu stále výše.
- **Kombinace** - faktor spočívá v hodnocené dovednosti využití a poskládání překážek, nikoli provedení triků na těchto překážkách. Kreativita v skladbě překážek je vždy hodnocena kladně.

3.5.2 Bodové srážky

Rozhodčí udělují srážky za různé druhy chyb v jízdě, například:

- **1-5 bodů** se strhává za malé chyby, jakými jsou nestabilita na dopadu, máchání rukama za letu či lehký dotek země rukou při dopadu.
- **6-15 bodů** se strhává za středně velké chyby, kterými mohou být například přetočení triku na dopadu či dotek země jinou částí těla než rukou při dopadu.
- **16-20 bodů** se strhává při úplném pádu či naprostém přerušení plynulosti jízdy.

4 PROJEKT ORGANIZACE ZÁVODU ČESKÉHO POHÁRU

Projekt organizace závodu Českého poháru ve freestyle snowboardingu 2013 ve Špindlerově Mlýně je praktickou částí této bakalářské práce.

4.1 Záměr projektu

Záměrem je uspořádat závod ve freestyle snowboardingu, konkrétně v disciplíně slopestyle, který je součástí Českého poháru ve freestyle snowboardingu pod hlavičkou AČS. Cíle této akce jsou následující:

- příprava a uskutečnění kvalitního závodu evropských parametrů
- představení freestyle snowboardingu širší veřejnosti jako součást propagace a další krok v rozvoji tohoto sportovního odvětví.

Celá sportovní akce musí být uspořádána s vyrovnaným rozpočtem či případným ziskem, který se může dále investovat do dalšího rozvoje českého snowboardingu a chodu AČS.

4.2 Základní informace o akci

Název akce:	Český pohár ve freestyle snowboardingu 2013
V rámci:	Český pohár ve freestyle snowboardingu 2013
Datum:	22.-24. 2. 2013
Lokalita:	Snowpark Špindlerův Mlýn – Svatý Petr
Organizátor akce:	Asociace českého snowboardingu
Disciplína:	Slopestyle
Prize money, ceny:	50 000 Kč + věcné ceny
Startovné:	400 Kč

4.3 Vypsání kategorií, systém hodnocení, rozhodčí

4.3.1 Vypsání kategorií

Vypsány budou tři věkové kategorie pro muže i ženy. Tento rozsah se stal na Českém poháru již tradičním a vzhledem k pravidelné dostatečné účasti v jednotlivých kategoriích je vhodné v tomto formátu pokračovat i v dalších letech. Přehled kategorií je předložen v následující tabulce.

Tabulka 1: Kategorie

Věk	Kategorie
Do 13 let	Děti
Od 14 do 17 let	Junioři
Od 18 let	Dospělí

4.3.2 Systém hodnocení

Rozhodčí hodnotí jezdcův výkon dle Overall impression systému, jak je popsán v teoretické části této práce. Bodové ohodnocení jednotlivých překážek má v celkovém výsledku různou procentuální váhu a jejich podíly jsou následovné: U-rampa 40%, rail 10%, skok 50%.

Závod se jede systémem dvou jízd kvalifikačních a následných dvou jízd finálových. Do finále postupuje 8 závodníků, pokud se však do kategorie přihlásí méně než 12 závodníků, postupují do finále pouze 4.

4.3.3 Rozhodčí

Jedná se o závod Českého poháru a proto by každý rozhodčí měl mít kurz rozhodčího freestyle snowboardingu. Jelikož však v ČR mají tento kurz jen dvě osoby - Mgr. Klára Suchanová a Jan Zajíc, budou tito dva rozhodčí doplněni o zkušeného jezdce Josefa Samka, který se na absolvování kurzu připravuje. Hlavní rozhodčí bude Mgr. Suchanová, jež jako jediná pravidelně rozhoduje také mezinárodní snowboardové závody a má tedy ze všech jmenovaných největší zkušenosti.

4.3 Výběr lokality a její podmínky

Lokalita, v níž jsou pořádány snowboardové závody, je jedním z hlavních faktorů, které mohou velkou měrou ovlivnit případný úspěch či neúspěch celé akce. Při výběru lokality je nutné posuzovat její vhodnost z několika hledisek.

Primárním aspektem jsou, stejně jako u většiny ostatních zimních sportů, klimatické a sněhové podmínky konkrétní oblasti. Je nutné, aby v lokalitě byly v době konání závodů každoročně stabilně dobré sněhové podmínky, jež umožňují realizaci akce.

Významným faktorem jsou také parametry svahu, na kterém je situována závodní trať - snowpark. Pro závody ve slopestyle je nutné, aby byl zvolen svah, jenž má vhodnou orientaci vůči světovým stranám, a rovněž správný profil a dostatečnou délku, které umožní postavení slopestyleové tratě skládající se z řady různých překážek jdoucích za sebou.

Dalšími nezanedbatelnými faktory pak jsou také dostupnost, oblíbenost a návštěvnost zvoleného střediska, jež do značné míry ovlivňuje celkový počet diváků a rozsah doprovodných akcí, které slouží k oslovení veřejnosti.

Velice důležitý pro výběr lokality je také přístup vedení zimního střediska k pořádání závodu, neboť bez pozitivního přístupu ze strany střediska a aktivní spolupráce je úspěšné uspořádání akce téměř nemožné. Při výběru lokality tedy nutné postojе vedení střediska předem velmi dobře zmapovat.

Špindlerův Mlýn, jež byl zvolen za místo pořádání závodů popisovaných v této práci, splňuje všechny tyto podmínky.

Díky nadmořské výšce a geografické poloze nebývá dostatek sněhu v době určené pro konání závodů v tomto středisku problémem. Slopestyleová trať ve Svatém Petru, složená z U-rampy, railu a big airu, sloužila v této podobě také největšímu mezinárodnímu závodu pořádaném na českém území – Snow Jamu, a je tedy ověřená jako vhodná také pro domácí pohár.

Špindlerův Mlýn je relativně dobře dostupný z Prahy a dalších velkých českých měst a jeho obliba a návštěvnost je mimořádná, což je pro vyrovnaný rozpočet akce velmi důležité. Středisko je rovněž poměrně dobře dosažitelné z nedalekého Polska a Německa, odkud přijíždí každou zimu značné množství návštěvníků a mezi nimi také mnoho snowboardistů.

Přístup vedení lyžařského areálu Špindlerův Mlýn k freestyle snowboardingu a stavbě snowparků je dlouhodobě velice pozitivní, což dokazuje také skutečnost, že ve Špindlerově Mlýně jsou v současnosti tři snowparks a jediná U-rampa v České republice.

4.5 Harmonogram prací a akce

4.5.1 Harmonogram prací

Harmonogram přípravy a realizace akce je následující:

Červenec 2012

- rozhodnutí o uspořádání akce
- popsání základních charakteristik akce
- předběžné jednání se skiareálem
- sestavení rámcového rozpočtu

Srpen 2012

- vytvoření organizačního týmu
- první meeting org. týmu - rozdělení úkolů
- sestavení podrobného rozpočtu projektu
- vytvoření prezentace pro sponzory
- oslovení sponzorů
- podání žádost o příspěvky sportovních organizací

Září 2012

- jednání se sponzory, uzavření sponzorských dohod
- uzavření dohody se skiareálem
- rozeslání pozvánek závodníkům
- oslovení potenciálních nájemců ploch
- oslovení grafika

Říjen 2012

- zpracování grafických materiálů

- vytvoření profilů na sociálních sítích
- zveřejnění prvních propagačních materiálů a informací o akci na snowboardových webových portálech

Listopad 2012

- objednání reklamních spotů v rádiích
- objednání plakátů
- zjištění ubytování pro pořadatele
- sjednání pronájmu ploch

Prosinec 2012

- podrobné jednání s vedením skiareálu a firmy snowparkdesign
- sjednání profesionálního fotografa
- sjednání vhodného moderátora a DJ
- sjednání rozhodčích + startéra
- zarezervování klubu na večerní oslavu
- nákup potřebného materiálů

Leden 2013

- najmutí brigádníků na výlep plakátů + jejich výlep
- zveřejnění hlavní pozvánky na akci na webových portálech
- zakoupení reklamní plochy na billboardech
- rozesílání pozvánek
- sjednání pronájmu automobilů
- výroba triček

Únor 2013

- výlep plakátů
- realizace reklamních spotů + rozhovorů v rádiích
- publikace posledních pozvánek na akci na webových portálech a sociálních sítích
- sledování počasí
- kontrola stavu závodní trati
- koordinační meeting všech pořadatelů

- konání akce

Březen 2013

- vyhodnocení akce + poděkování partnerům
- zpracování mediálních výstupů z akce
- koordinace a monitoring mediálních výstupů z akce

4.5.2 Harmonogram akce

Harmonogram akce ve dnech 22. – 24.2.2013 je následující:

22. 2. 2013 Pátek – registrační a tréninkový den

10.00 Oficiální trénink a registrace jezdců

14.00 Konec tréninku v rampě

14.05 Úprava rampy na další den

16.00 Konec tréninku na skocích

17.00 Konečná úprava trati na závodní den

18.30 Uzavření race office a registrace

23.1.2013 Sobota - závodní den

8.30 Race office open, registrace opozdilých jezdců

9.00 Oficiální trénink

10.00 Uzavření race office pro registraci.

10.15 Konec tréninku

10.30 Závod - kvalifikace

14.00 Závod finále

16.00 Oficiální ukončení závodu s vyhlášením a předáním cen

20.00 Oficiální after party

24. 2. 2013 Neděle

Rezervní den

5. FINANČNÍ PLÁN

5.1 Rozpočet

Jedním z nejzávažnějších úkolů pořadatele je zajištění dostatku finančních prostředků na konání akce a udržení vyrovnaného rozpočtu či dokonce dosažení kladné závěrečné bilance.

Ke splnění tohoto úkolu je proto potřebný velmi kvalifikovaně sestavený rozpočet nákladů a výnosů pro celou akci.

Odhad nákladů se vypočítá jako suma tržních cen všech předpokládaných nákladových položek, nezbytných pro konání akce. Jednotlivé položky se dle své povahy řadí do nákladových skupin, jako jsou finanční náklady, přímé náklady, apod. Celkové náklady lze také indikovat na základě reálných referenčních nákladů akcí pořádaných v minulých ročnících Českého poháru v obdobných disciplínách a struktuře. Při použití informací o nákladech referenčních akcí z minulých let je však nutné zahrnout do výpočtu také veškeré změny, jako jsou například zvýšení DPH, inflace či změny cenové hladiny v konkrétních nákladových skupinách a položkách.

5.2 Finanční potřeby – plán nákladů

V následující tabulce je uveden odhad nákladů Českého poháru ve Špindlerově Mlýně 2013. Jako srovnávací podklad pro něj byly použity údaje AČS o nákladech závodů v předchozích ročnících Českého poháru ve freestyle snowboardingu.

Tabulka 2: Plán nákladů

ČESKÝ POHÁR				
	NÁKLADY			2013
	položka	kalkulace		částka (Kč)
1	materiál			46 500
2	plakáty	5000 ks, A2	4 000	
3	pozvánky	300 ks a obálky	1 500	
4	poháry	6 ks	3 000	
5	závodní košilky	80 ks	8 000	
6	vysílačky	4x pár	30 000	
8	prodané zboží			20 000
9	trička 4x4	100 ks po 200 Kč	20 000	
10	služby celkem, z toho			342 400
11	fotografování	200 snímků	3 750	
12	grafika akce	pozvánky, plakáty, poutače, trička	10 000	
13	billboardy	5 ks	30 000	
14	PR, média		15 000	
15	výlep plakátů		3 750	
16	distribuce pozvánek		3 000	
17	díl TV pořadu "360 °"	produkce, výroba	200 000	
18	večerní program	1 večer	9 500	
19	ubytování produkce	60 noclehů	20 000	
20	catering produkce	50 plných penzí	10 000	
21	doprava	1x os. vůz, 2x dodávka - 5 dní	13 500	
22	ostatní		23 900	
24	režie kanceláře AČS	nájem, energie, telefony, kancel. potřeby		50 000
26	cestovné	bez specif.		0
28	mzdové a osobní náklady			57 500
29	hlavní rozhodčí	1 osoba, 1 den	1 500	
30	rozhodčí	2 osoby, 1 den	2 000	
	startér	1 osoba, 1 den	1 000	
31	moderátor	1 osoba, 2 dny	3 000	
32	prize money	3 kategorie muži, 3 kategorie ženy	50 000	
34	finanční náklady			0
36	daně			15 600
37	daň z výher	věcné výhry 6 kategorií po 3 výhercích	15 600	
38	DzP		0	
39	poplatky			155 000
40	poplatek ski areálu		155 000	
42	manka a škody			0
43	ostatní			0
45	NÁKLADY CELKEM			687 000

5.3 Finanční zdroje – plán výnosů a zdrojů

Závod je pořádán jako neziskový projekt s vyrovnaným rozpočtem, suma odhadovaných nákladů je tedy v rozpočtu rovna sumě prostředků potřebných pro finanční zajištění akce. Výnosy projektu budou přicházet z několika různých zdrojů, jimiž jsou dotace a příspěvky, sponzoring, tržby z prodeje zboží, tržby z pronájmu a startovné.

Dotace a příspěvky je plánováno získat od různých subjektů státní správy, EU, či sportovních svazů. Jejich výše však pravděpodobně nedosáhne takové částky, jež by stačila na pokrytí většiny nákladů.

Do projektu proto tedy musejí vstoupit další subjekty, jimiž jsou soukromé firmy - sponzoři, kteří poskytují finance, služby či potřebný materiál a již zamýšlejí prostřednictvím své prezentace v souvislosti se závody dosáhnout splnění svých marketingových plánů. Sponzor má dle zákona o dani z příjmu možnost odečíst věnované prostředky od základu daně až do výše 10% tohoto základu. Výnosy ze sponzoringu se na celkovém objemu výnosů budou podílet největší měrou .

Sponzoři se dělí dle velikosti jejich podílu na projektu na sponzora generálního, hlavní sponzory a ostatní sponzory.

Potenciálním sponzorům budou nabízeny tzv. „sponzorské balíčky“, obsahující mix prezentací a protislužeb, jež díky příspěvku sponzor může získat a jehož rozsah se odvíjí od velikosti daru.

Sponzorský balíček pro generálního sponzora závodu – hodnota 200 000 Kč

- prezentace objednatele jako generálního partnera závodu
- jméno objednatele v názvu závodu
- umístění logotypu objednatele jako jediného ze sponzorů na závodních košíkách a propagačních tričkách závodu
- umístění logotypu objednatele na polovině ze všech reklamních ploch na závodní trati
- umístění logotypu objednatele na všech propagačních materiálech závodu, tedy na 5 billboardech a 5000 ks plakátů velikosti A2 s uvedením informace o generálním partnerství
- zmínění objednatele jako generálního partnera v rozhlasových spotech či rozhovorech
- umístění logotypu objednatele na všech ostatních tiskovinách a internetových sděleních

- k závodu (např. na pozvánkách), a to jak, a s uvedením generálního partnerství
- prezentace aktivit sponzora během konání závodu

Sponzorský balíček pro hlavní sponzory závodu – hodnota 50 000 Kč

- prezentace objednatele jako hlavního partnera závodu
- umístění logotypu objednatele na 1/8 všech reklamních ploch na závodní trati
- umístění logotypu objednatele na všech propagačních materiálech závodu, tedy na 5 billboardech a 5000 ks plakátů velikosti A2 s uvedením informace o generálním partnerství
- zmínění objednatele jako hlavního partnera v rozhlasových spotech či rozhovorech
- umístění logotypu objednatele na všech ostatních tiskovinách a internetových sděleních k závodu (např. na pozvánkách), a to jak, a s uvedením generálního partnerství
- prezentace aktivit sponzora během konání závodu

Sponzorský balíček pro sponzory závodu – hodnota 20 000 Kč

- prezentace objednatele jako sponzora závodu
- umístění logotypu objednatele na 1/16 všech reklamních ploch na závodní trati
- umístění logotypu objednatele na všech propagačních materiálech závodu, tedy na 5 billboardech a 5000 ks plakátů velikosti A2 s uvedením informace o generálním partnerství
- umístění logotypu objednatele na všech ostatních tiskovinách a internetových sděleních k závodu (např. na pozvánkách), a to jak, a s uvedením generálního partnerství
- prezentace aktivit sponzora během konání závodu

Zbytek výnosů bude pocházet z pronájmu ploch a prodeje triček.

Následující tabulka znázorňuje strukturu výnosů, jež budou zároveň zdroji financování projektu.

Tabulka 3: Plán výnosů

ČESKÝ POHÁR			
	VÝNOSY		2013
	položka	kalkulace	částka (Kč)
1	tržby z prodeje služeb		0
3	tržby z prodeje zboží		35 000
4	prodej triček	100 ks x 350 Kč	35 000
6	tržby z pronájmů, z toho		110 000
7	pronájem plochy pro stan v testcentru	4 plocha po 20 000 Kč	80 000
8	pronájem reklamní ploch při večerním programu	6 ploch po 5 000 Kč	30 000
10	startovné	80 závodníků, 400 Kč	32 000
12	sponzoring, dary		390 000
13	sponzor A	200 000	
14	sponzor B	50 000	
15	sponzor C	50 000	
16	sponzor D	50 000	
17	sponzor E	20 000	
18	sponzor F	20 000	
20	příspěvky / dotace		120 000
21	příspěvek ČSTV	20 000	
22	příspěvek SL ČR	50 000	
23	dotace města Špindlerův Mlýn	50 000	
25	mimorozpočtové fondy		0
26	úroky		0
27	vlastní fondy		0
28	rezervní fond	0	
30	CELKEM		687 000

Tabulka 4: Bilance nákladů a výnosů

ČESKÝ POHÁR			
	BILANCE		částka (Kč)
	VÝNOSY CELKEM		687 000
	NÁKLADY CELKEM		687 000
	BILANCE		0

5.4 Plán cash flow

Tok finančních prostředků sleduje souvislosti mezi příjmy a výdaji v čase. Při realizaci projektu je postupně potřeba hradit náklady za různé služby či nákup potřebného materiálu a to někdy i několik měsíců před samotným konáním akce. Pořadatel tedy musí získat část finančních prostředků s dostatečným předstihem před termínem konání závodu, aby nebyl nucen využívat jiných prostředků, například bankovních úvěrů. Proto je nezbytné sestavit plán cash flow, podle kterého bude příprava a realizace projektu postupovat a prostřednictvím kumulovaného cash flow v jednotlivých měsících zjistit, zda při daném časovém plánu výdajů bude v každém měsíci k dispozici dostatek prostředků k jejich krytí.

Tabulka 5: Plán cash flow

ČESKÝ POHÁR									
CASH FLOW									
	2012-09	2012-10	2012-11	2012-12	2013-01	2013-02	2013-03	2013-04	součet
NAKLADY									
1 materiál									
2 plakáty				-4 000					-4 000
3 pozvánky	-1 500								-1 500
4 poháry						-3 000			-3 000
5 závodní košíčky						-8 000			-8 000
6 vysílací stanice						-30 000			-30 000
8 prodané zboží									
9 trička 4x4						-20 000			-20 000
11 služby celkem, z toho									
12 fotografování							-3 750		-3 750
13 grafika akce		-5 000		-5 000					-10 000
14 billboardy					-15 000	-15 000			-30 000
15 PR, média					-5 000	-10 000			-15 000
16 výlep plakátů					-3 750				-3 750
17 distribuce pozvůnek	-3 000								-3 000
18 díl TV pořadu "360°"					-30 000	-120 000	-50 000		-200 000
19 večerní program						-9 500			-9 500
20 ubytování produkce						-20 000			-20 000
21 catering produkce						-10 000			-10 000
22 doprava						-13 500			-13 500
23 ostatní						-23 900			-23 900
25 režie kanceláře AČS						-50 000			-50 000
27 cestovné									
mzdové a osobní									
29 náklady									
30 hlavní rozhodčí						-1 500			-1 500
31 rozhodčí						-2 000			-2 000
32 startér						-1 000			-1 000
33 moderátor						-3 000			-3 000
34 prize money						-50 000			-50 000
36 finanční náklady									
38 daně									
39 daň z výher							-15 600		-15 600
40 DzP									
41 poplatky									
42 poplatek ski areálu							-155 000		-155 000
44 manka a škody									
45 ostatní									
46									
VYNOSY									
50 tržby z prodeje služeb									
51									
52 tržby z prodeje zboží									
53 prodej triček 4x4						35 000			35 000
54									
55 tržby z pronájmů, z toho									
56 pronájem plochy pro stan v testocentru						80 000			80 000
57 pronájem reklamní plochy při večerním programu						30 000			30 000
58									
59 startovné						32 000			32 000
61 sponzoring, dary									
62 sponzor A					100 000		100 000		200 000
63 sponzor B						50 000			50 000
64 sponzor C						50 000			50 000
65 sponzor D							50 000		50 000
66 sponzor E						20 000			20 000
67 sponzor F							20 000		20 000
69 příspěvky / dotace									
70 příspěvek ČSTV	20 000								20 000
71 příspěvek SL CR					50 000				50 000
72 dotace města Spindlerův Mlýn						50 000			50 000
74 mimorozpočtové fondy									
75 úroky									
76 vlastní fondy									
77 rezervní fond									
CASH FLOW	15 500	-5 000	0	-9 000	96 250	-43 400	-54 350	0	0
KUMULOVANÝ CASH FLOW	15 500	10 500	10 500	1 500	97 750	54 350	0	0	

6. ANALÝZA TRHU

6.1 SWOT analýza

SWOT analýza – hodnotí silné (strengths), slabé (weakness) stránky společnosti, hrozby (threats) a příležitosti (opportunities) spojené s podnikatelským záměrem, projektem, strategií nebo i restrukturalizací procesů. Komplexně hodnotí fungování firmy, nalézá problémy nebo nové možnosti růstu. Je součástí strategického (dlouhodobého) plánování společnosti. V rámci analýzy je vhodné hledat vzájemné synergie mezi silnými a slabými stránkami, příležitostmi atd. Tyto synergie pak vzápětí mohou být použity pro stanovení strategie a rozvoje firmy. SWOT analýza byla vyvinuta Albertem Humphreym ze Stanfordovy univerzity. (Jurášková, 2012, s. 24)

SWOT analýza projektu

Silné stránky

- Český pohár je díky své téměř desetileté historii již tradiční snowboardovou akcí a má své stálé fanoušky a příznivce.
- Špindlerův Mlýn je velmi známé zimní středisko pro českou, polskou i německou lyžařskou a snowboardovou veřejnost.
- Špindlerův Mlýn je lokalita s dobrými terénními podmínkami a s vhodným zázemím pro konání akce i jejího doprovodného programu.
- Pravidelná účast české freestyle špičky na Českém poháru zajišťuje akci vysokou úroveň a atraktivitu.

Slabé stránky

- Rozpočet akce umožňuje nabídnout jen poměrně nízké „prize money“, tedy finanční výhry závodníků, což je příčinou omezeného zájmu zahraničních jezdců o Český pohár.
- Českému poháru je věnována jen malá pozornost sdělovacích prostředků.

Příležitosti

- Originální složení závodní tratě ve Svatém Petru může přilákat také jezdce, kteří se nevěnují primárně disciplíně slopestyle, ale například pouze U-rampě, jež je součástí trati.
- Závod by mohl díky své poloze přilákat zahraniční jezdce především z Polska, jehož hranice vedou přibližně pět kilometrů od Špindlerova Mlýna, a také z relativně nedaleké východní části Německa, tedy zemí, jež svůj vlastní snowboardový pohár nepořádají, a závod Českého poháru ve Špindlerově Mlýně by tedy mohl mít zároveň jako podkategorii polské či německé mistrovství ve freestyle snowboardingu.

Hrozby

- Klimatické a sněhové podmínky není možno s jistotou předpovědět a mohou v krajním případě způsobit omezení či zrušení závodu (například několikadenní sněhová bouře by mohla znemožnit přípravu a údržbu závodní tratě).
- Doznívající hospodářská krize stále ovlivňuje jak české výrobce a distributory snowboardového vybavení, tak také další firmy, které akci sponzorují, a jejich případné ekonomické problémy mohou vést k nedodržení příslibeného sponzoringu či nákupu reklamy.
- Vzhledem k množství konkurenčních akcí a nedostatečné vzájemné koordinaci není vyloučeno, že termín konání akce bude kolidovat s některou z dalších snowboardových akcí.

6.2 Analýza konkurenčních akcí v ČR a střední Evropě

Český pohár má vzhledem k současné popularitě a rozšíření snowboardingu ve střední i východní Evropě, také i v blízkém Rakousku poměrně značné množství konkurenčních akcí.

Hlavním tuzemským konkurentem je akce Snow Jam, pořádaná již několik let bývalým reprezentantem Martinem Černíkem také ve Špindlerově Mlýně. Snow Jam je akce větších rozměrů a vyšší úrovně výkonů, než jaké lze očekávat při Českém poháru. Účastní se jej pravidelně závodníci světové špičky a přitahuje velkou pozornost českých médií včetně TV. Součástí závodu jsou také koncerty oblíbených zahraničních hudebníků a počet diváků se stabilně počítá na tisíce. Pro české závodníky jeho paradoxně nevýhodou zmíněná vysoká prestiž a úroveň - Snow Jamu se proto účastní

pouze ti nejlepší čeští jezdci a jen málokterý z nich postoupí až do finálových bojů. Při rozhodování jezdce o tom, kterého ze závodů se zúčastní, může hrát tato skutečnost ve prospěch účasti na Českém poháru.

Pravděpodobně největším konkurentem Českého poháru ve freestyle snowboardingu je slovenský pohár, jenž je pořádán od roku 2012 pod názvem Slovenská Monster Energy Snowboard Tour. Sestává se ze série čtyř závodů v předních slovenských ski areálech. Snowboarding se v posledních letech na Slovensku posunul o velký kus vpřed a úroveň slovenského poháru je již srovnatelná s tím českým. Vzhledem ke srovnatelnosti a k geografickému rozložení našich republik je především u jezdců z Moravy o slovenský pohár nemalý zájem a při nevhodnému zvolení kolidujících termínů by mohl být českého poháru významným konkurentem.

Dalším možným konkurentem může být také rakouská série závodů pořádaných firmou Q-parks ve snowparcích po celém Rakousku, jež tato specializovaná firma staví a spravuje. Série závodů nese jméno Q-parks Tour a jelikož je jedinou sérií závodů daného druhu v Rakousku, je možno ji nazvat neoficiálním rakouským pohárem. Q-parks Tour se účastní stovky jezdců z oblasti Alp i ze střední a východní Evropy, jelikož z některých území České republiky, Slovenska, Maďarska a Německa jsou rakouské Alpy dosažitelné pouhými několika hodinami jízdy po dálnici. Tuto tour je nutno považovat za přímého konkurenta Českého poháru, avšak závodů, které Q-parks Tour zahrnuje, je značné množství a proto na možné křížící se termíny prakticky není možné brát ohled.

Jedinými sousedy, kteří nemají svoji domácí sérii závodů obdobnou Českému poháru, jsou Polsko a Německo. Proto je možné a vhodné zacílit marketing Českého poháru rovněž na jezdce z těchto zemí a přilákat je k účasti na akci ve Špindlerově Mlýně.

7. REALIZACE

7.1 Technické zajištění

7.1.1 Závodní trať a požadavky

Trať bude umístěna ve stávajícím snowparku ve Svatém Petru, v sousedství černé sjezdovky. Z bezpečnostních důvodů bude celá zóna ohraničená bezpečnostními plůtky tak, aby se do jejího prostoru nedostaly nežádoucí osoby. Slopestylový kurs bude složen ze tří po sobě jdoucích překážek v následujícím pořadí:

1. U-rampa, - překážka stejných parametrů, jako při jejím běžném provozu pro veřejnost. Výška copingů cca 3,5 metrů a délka 80-100 metrů.
2. Down rail - 6 metrů dlouhé rovné zábradlí se sklonem po svahu a s přímým i bočními náskoky.
3. Skok – alternativně budou mít závodníci na výběr ze 2 velikostí skoku tablejump. Menší z nich bude určen především pro ženy a dětské kategorie a bude mít délku plošiny 12 metrů, plošina velkého skoku bude měřit 18 metrů.

7.1.2 Spolupráce se skiareálem

V rámci spolupráce se skiareálem bude trať jeden den před konáním akce pro veřejnost uzavřena a projde celkovou úpravou, aby byly zajištěny co nejlepší závodní podmínky.

V rámci úprav bude U-rampa modelována speciální sněžnou rolbou zvanou Pipedragon. Odrazy na rail a odrazového rádiusy obou skoků budou dotvarovány strojově i ručně. Samozřejmostí bude také standardní úprava tratě po celé délce rolbou. Vyhovující stav tratě bude před zahájením otevřeného tréninkového dne zkontrolován delegátem AČS, aby byla vyloučena jakákoliv bezpečnostní rizika.

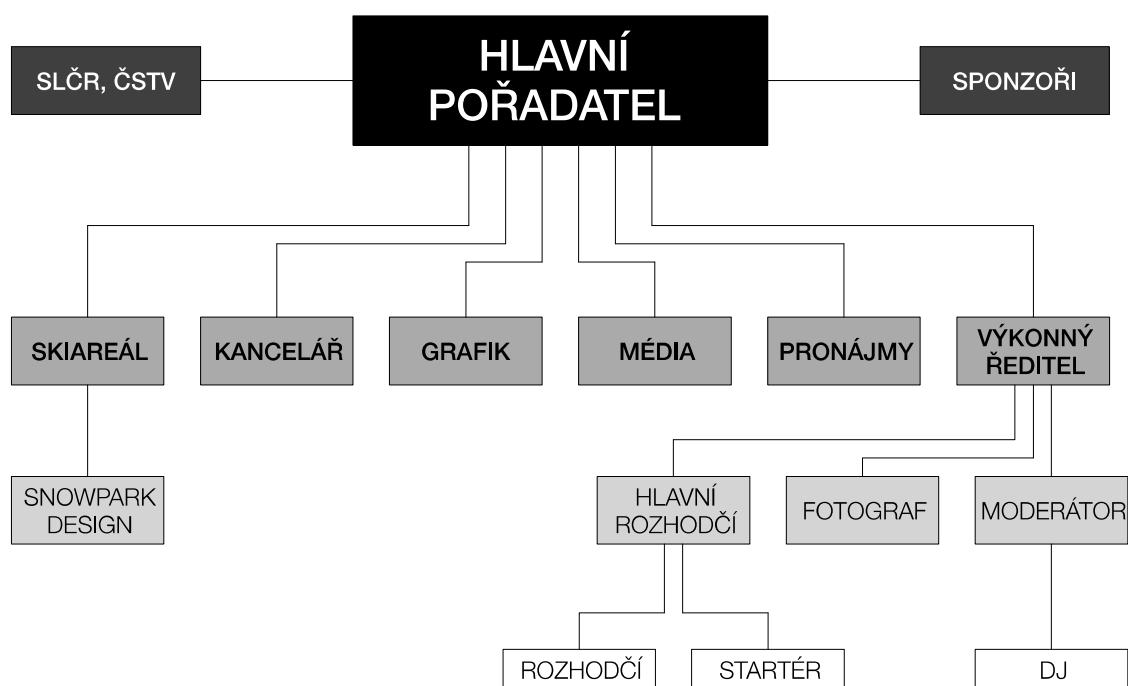
Každý soutěžní den proběhne strojová úprava trati a průběžně, po celou dobu závodů budou překážky, zejména odrazy na rail a na skoky, pečlivě udržovány ručně .

Kompletní přípravu trati a její údržbu provede firma Snowparkdesign, provozující snowpark pro skiareál Špindlerův Mlýn, a to v rámci dohody o spolupráci skiareálu a pořadatele.

Z bezpečnostních důvodů bude taky o přesném datu, době trvání a průběhu akce informován také sbor Horské služby ve Špindlerově Mlýně.

7.2 Organizační zajištění

Jak lze odvodit z grafického zpracování organizační struktury, hlavní pořadatel se především věnuje přípravným fázím organizace projektu, komunikaci s partnery a celkovému všestrannému zajištění přípravy akce. V této činnosti mu po celou dobu pomáhá výkonný ředitel závodu, jehož hlavním úkolem je však organizátora samotného průběhu tréninkového a závodního dne, kdy řídí všechny činnosti v areálu a plní roli koordinátora všech pořadatelů.

Obrázek 10: Organizační struktura

7.3 Personální zajištění

Hlavní pořadatel	zaměstnanec AČS, manažerské schopnosti a zkušenosti pořádáním sportovních soutěží, dobrá orientace v oblasti snowboardingu
Výkonný ředitel závodu	zaměstnanec AČS, kvalifikace obdobná jako u hlavního pořadatele, způsobilý pro funkci zástupce hlavního pořadatele
Hlavní rozhodčí	absolvent kurzu rozhodčího freestyle snowboardingu, zkušenosti s rozhodováním závodů mezinárodní úrovně
Rozhodčí	absolvent kurzu rozhodčího freestyle snowboardingu
Moderátor	zkušenost s moderováním sportovních závodů, dobrá orientace ve snowboardingu, ve snowboardové terminologii a v rozpoznávání a posuzování výkonů závodníků
DJ	zkušeností s ozvučením sportovních závodů
Startér	znalost základních pravidel závodů
Grafik	výtvarník-grafik, orientovaný na práci s grafickými aplikacemi a na reklamu
Fotograf	specialista se zkušenosti s fotografováním freestyle snowboardingu

7.4 Marketing

7.4.1 Marketing akce

Propagace akce cílí jak na samotné závodníky, tak také na aktivní diváky. Propagace bude využívat několik základních komunikačních kanálů, jimiž budou především rozhlasové stanice, webové portály, sociální sítě a plakáty.

7.4.2 Média

Rozhlas

Rozhlasové stanice vysílající v Praze a Krkonoších, jako jsou například rádia Expres či Spin, která cílí na mladší posluchače do cca 40 let, zařadí do programu informační spot s pozvánkou na akci. V rámci spolupráce s rádiem bude vysílán také malý rozhovor o akci s jedním z pořadatelů, jež by měl být zařazen do vysílání přibližně týden před konáním akce.

Webové portály

Pozvánka se základními informacemi bude opakovaně uveřejněna na všech hlavní českých webových portálech o freestyle snowboardingu. Jsou to především Freeride.cz, Boardmag.cz, Freemagazine.cz a Snowboarding.cz (stránky AČS).

Sociální sítě

Závod bude mít svoji stránku na facebooku a twitteru, kde budou postupně aktualizovány všechny důležité informace o akci a jejím průběhu. Příznivci profilu akce mohou pomoci propagaci sdílením zajímavých informací a rozšířit tak publicitu na široký okruh potencionálních jezdců či diváků.

Plakáty

K propagaci závodů bude vytištěno a vylepeno 5000 ks plakátů velikosti A2 s pozvánkou a základními informacemi. Plakáty budou vylepovány zejména v Praze, v Krkonoších a krajských městech.

7.4.3 Mediální výstupy z akce

Průběh celé akce bude dokumentován profesionálním fotografem a také filmovým štábem připravujícím televizní pořad s názvem „360 stupňů“. Podrobná reportáž doprovobená fotogalerií a kratším sestříhem videozáznamu bude zveřejněna na všech hlavních webových portálech o freestyle snowboardingu - Freeride.cz, Boardmag.cz, Freemagazine.cz, Snowboarding.cz (stránky AČS).

Nejdůležitějším výstupem bude jeden díl zmíněného televizního pořadu „360 stupňů“, jenž bude kompletně věnován závodu Českého poháru ve freestyle snowboaringu. Tento pořad je vysílán na TV Nova sport a TV Óčko.

Pro co největší dosah a šíření všech mediálních výstupů budou televizní a internetové pořady a dokumenty o závodech opět budou postupně připomínány na facebookovém a twitterovém profilu závodu.

Posledním výstupem bude rozsáhlejší článek doprovazený fotografickou dokumentací, publikovaný v časopisu Board, jenž je zaměřen na snowboarding a skateboarding.

7.5 Rizika, jejich identifikace a možná řešení

Realizace jakéhokoli projektu sebou nese vždy také rizika, která mohou zásadně ovlivnit jeho úspěšnost. Pro eliminaci či maximální snížení negativního dopadu těchto rizik je důležitá jejich přesná identifikace.

Níže jsou rekapitulována nejzávažnější rizika pořádání závodu Českého poháru ve Šp. Mlýně a k nim jsou přiřazeny způsoby, jak rizikům přecházet, a rovněž jejich možná řešení. Analýza rizik vychází především ze SWOT analýzy, finančního plánu a analýzy konkurenčních akcí.

Riziko 1 - Nepřízeň počasí

Popis:	Nepříznivý vývoj počasí se může projevit nedostatkem sněhu, velice špatnou povětrnostní situací (vichřicí, mlhou, hustým sněžením či deštěm) nebo výrazným oteplením, které neumožní udržet trať v potřebném stavu.
Předcházení:	Termínové plánování akce do příznivé a stabilní části zimní sezóny, průběžné sledování stavu sněhu a včasné umělé zasněžování v případě potřeby, plánování rezervního dne (neděle).
Řešení:	Jednodenní posun závodu – využití rezervního dne.
Závažnost:	Vliv na úspěšný průběh akce vysoký, pravděpodobnost výskytu střední.

Riziko 2 - Výpadek jednoho z hlavních sponzorů

Popis:	Jeden z hlavních sponzorů nebude schopen hradit své závazky vůči pořadateli.
Předcházení:	Sponzorská smlouva. Splatnost daru v co největším předstihu před akcí.
Řešení:	Snížení nákladů. Komerční úvěr splácený z dalších akcí AČS.
Závažnost:	Dle velikosti podílu sponzora daru na celkových výnosech. Pravděpodobnost výskytu malá až střední.

Riziko 3 – Malý počet závodníků

Popis:	Při přípravě materiálů bylo počítáno s účastí cca 80 závodníků, jako malá účast by byla brána méně než 60 závodníků.
Předcházení:	Kvalitní propagace závodu v na snowboarding zaměřených médiích například Freeride.cz, Boardmag.cz a častá aktualizace profilů na sociálních sítích.
Řešení:	Při malém počtu závodníků by se mohlo pro zkvalitnění závodu prodloužit finálové kolo. Závodníci by tedy měli více pokusů a tedy větší šanci na předvedení lepších triků.
Závažnost:	Vliv na průběh akce není příliš znatelný. Vzhledem k historii akce je pravděpodobnost výskytu malá.

7.6 Právní forma akce a odpovědnost

Závod pořádá nezisková sportovní organizace AČS založena jako občanské sdružení, která je členem mezinárodní snowboardové organizace WSF a nezávislým členem úseku snowboardingu Svazu lyžařů ČR.

Každý závodník podepisuje při registraci prohlášení o tom, že závodí na vlastní nebezpečí. Za neplnoleté závodníky podepisují prohlášení zákonní zástupci.

7.7 Vyhodnocení akce a vypořádání se s partnery

V týdnech následujících po uspořádání akce je nutné zhodnotit úspěšnost akce a splnění cílů, které byly pro její pořádání stanoveny.

Jedním z hlavních faktorů úspěšnosti bude splnění finančního plánu. Finanční výsledek bude stanoven porovnáním skutečných výdajů a příjmů, tedy saldem po vyplacení všech závazků a po inkasu všech reálných příjmů. V případě schodku v rozpočtu bude nutno stanovit způsob, jakým budou nesplacené závazky uhrazeny (například bankovním úvěrem se splatností v následující sezóně).

Dalším hodnotícím faktorem bude spokojenost jezdců a diváků, pro něž se akce pořádá. Spokojenost jezdců a jejich případné poznatky jsou zjistitelné nejsnáze přímou komunikací během závodu a po jeho skončení. Spokojenost diváků je možné odvodit přímo z jejich reakcí v průběhu akce a také z jejich reakcí na sociálních sítích a v komentářích u reportů z akce na internetových portálech. Tyto poznatky je následně možno využít při pořádání dalších akcí. Známkou úspěchu může být také hladký průběh akce a dobré zvládnutí všech organizačních činností tak, jak byli naplánovány.

Posledním, ale nezbytným úkolem pořadatele bude formální i neformální poděkování všem sponzorům a partnerům, předávané současně se stručným vyhodnocením akce a s přehledem odkazů na mediální výstupy.

8. ZÁVĚR

Cílem mé bakalářské práce bylo připravit organizační podklady a ekonomické a marketingové analýzy, na jejichž základě by bylo možné úspěšně zorganizovat závod Českého poháru ve freestyle snowboardingu. Případný pořadatel dalších ročníků Českého poháru či jiných snowboardových závodů podobného formátu by mohl tuto práci brát jako příklad, jak při realizaci svého projektu postupovat.

Z vypracovaných materiálů je zřejmé, že pro pořadatele bude hlavním úkolem získání silných partnerů, kterými jsou sponzoři a skiareál, v němž se akce koná. Sponzoři se největší měrou podílejí na financování projektu a bez jejich podpory by nebylo možné závody realizovat. Spolupráce se skiareálem a celkový pozitivní přístup skiareálu jsou také nepostradatelné, jelikož pořadatel nutně potřebuje vhodné místo pro pořádání a zázemí, tedy snowpark a technické vybavení partnera.

Na závěr je vhodné říci, že úspěch akce bude také nepochybně záviset na přízni matky přírody, protože nepříznivé počasí a povětrnostní podmínky lze ovlivnit jen do určité míry a to ještě velice stěží.

9. SEZNAM LITERATURY A ZDROJŮ

- Freeride.cz [online]. 2013 [cit. 2013-12-15]. Reporty. Dostupné z: <http://img.freeride.cz/files/8b/6691c6e7.jpg>
- JAMBOR, L. Historie snowboardingu, technologie výroby a volba snowboardového vybavení [online]. 2006 [cit. 2013-12-17]. Bakalářská práce. Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií. Vedoucí práce Milena Strachová. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/124136/fsps_b/
- JURÁŠKOVÁ, O., HORŇÁK, P. a kolektiv. Velký slovník marketingových komunikací. Praha: Grada, 2012. 272 s. ISBN 9788024743547
- LOUKA, O. Snowboarding. Ústí nad Labem: Asociace českého snowboardingu a Univerzita J. E. Purkyně Ústí nad Labem, 2006. 149 s.
- Snowboardcanada.com [online]. 2013 [cit. 2013-12-15]. Blog. Dostupné z: http://www.snowboardcanada.com/uploads/Image/Content/Blogs/Board_history/Board-History-2.jpg
- Snowboarding.transworld.net [online]. 2013 [cit. 2013-12-15]. Dostupné z: http://cdn.snowboarding.transworld.net/files/2010/02/olympic_snowboarding_halfpipe_01.jpg
- VEČERKA, M. Freestyle snowboardnig. Brno: Computer Press, 2003. 130 s. ISBN 802510091X.
- Weare.de [online]. 2013 [cit. 2013-12-15]. Blog. Dostupné z: http://www.weare.de/ext/blog/news/sherman_poppen_snurfer-2.jpg